

ÎNCERCÂND SĂ-I FACI LUI DUMNEZEU O SLUJBĂ FĂRĂ VOIA LUI

Să rămânem un moment în picioare pentru rugăciune și să ne plecăm capetele.

Doamne, suntem bucuroși pentru că în dimineața aceasta ne aflăm din nou în casa Ta, în slujba lui Dumnezeu, și Te rugăm să ne corectezi toate greșelile. Arată-ne calea pe care ai hotărât-o ca să umblăm pe ea și dă-ne harul și dragostea Ta ca s-o putem urma și să împlinim voia Ta, astfel ca în ziua aceea să fim găsiți fără cusur în Hristos. Îngăduie aceasta, Doamne, deoarece credem că apariția Lui este aproape.

Noi vedem cum se împlinesc toate semnele pe care le-a anunțat El și despre care spunea că se vor întâmpla cu puțin timp înainte de venirea Lui. Toate sunt aici, iar noi așteptăm cu bucurie clipa aceea. Când Avraam din vechime aștepta fiul făgăduit și a văzut cum s-au împlinit ultimele semne ale lui Dumnezeu pe pământ, a știut că nu mai este mult până va primi fiul. Acum, aceasta repetându-se din nou, noi ne amintim cuvintele pe care ni le-a spus Isus: *„Când se vor întâmpla aceste lucruri, ridicați-vă capetele fiindcă răscumpărarea voastră este aproape.”* Noi vedem disperarea dintre popoare, cutremure în diferite locuri, marea va urla și oamenii își vor da suflarea de frică.

Noi știm că suntem în ceasul când națiunile nu știu ce să facă. Se pare că se apropie un nou război. Cât de îngrozitor ar fi acesta! Pământul se crapă și oamenii de știință spun că se apropie ceva îngrozitor. Noi știm că Biblia vorbește despre aceste lucruri. Ajută-ne Doamne să primim mustrarea Ta și să trăim conform poruncilor Tale, ca să răspândim Lumina în acest ceas întunecos, fiindcă s-ar putea să fie ultima ocazie pe care o mai avem să facem aceasta. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus și spre slava Lui. Amin. Puteți să vă așezați.

Consider un mare privilegiu faptul că pot fi aici în dimineața aceasta. Îmi pare rău că nu avem destule locuri ca să puteți sta cât mai comod. Localul este supraaglomerat, iar oamenii stau în picioare și afară. Cei care sunt afară pot asculta predica la radio, pe canalul 55-57, și la fel cei care sunt în parcuri sau pe străzi.

Am venit aici pentru că intenționez să țin adunări timp de zece zile, timp în care vreau să vorbesc despre „Cele șapte urgii ale mâniei.” Între urgii sunt Trâmbițele, iar eu v-am promis că voi vorbi despre cele șapte Trâmbițe și că le voi aduce înăuntru cu Urgiile și Plăgile. Mă gândesc că ar fi un timp potrivit. Eu m-am întors de curând din Africa, iar copiii nu au avut încă vacanță. Fiul meu Iosif, a dat puțin înapoi la citire, așa că a trebuit să ne ocupăm câteva săptămâni de el. El a rămas la Tucson în timp ce eu eram în Africa, și a mers la lecții de citire, ca să ajungă din urmă. Acum ne-am întors și m-am gândit că ar fi bine ca în perioada cât sunt copiii în vacanță să țin câteva adunări în care să le vorbesc oamenilor despre aceste teme. Dar când am ajuns aici, am aflat că nu putem obține auditoriul școlii.

Eu am știut că în capelă nu avem suficient spațiu astfel ca oamenii să aibă posibilitatea de a asculta Mesajul cât mai comod, de aceea m-am gândit să ținem mai puține adunări. Astfel, în loc de zece seri, câte am plănuit, voi ține doar două predici duminica aceasta, două duminica viitoare și două următoarea. În cazul că v-ați invitat prietenii și ați rezervat camere la hotel, vă rog să-i anunțați cu privire la schimbare, deoarece nu am primit auditoriul școlii.

Duminică dimineața vom avea mai întâi un serviciu de evanghelizare, iar seara aș vrea să mă rog pentru bolnavi. Noi suntem încredințați că Dumnezeu îi va întâlni pe cei bolnavi. Nu știu cum va proceda Billy, dar cred că va împărți numere de rugăciune; oricum, totul va fi bine. În aceste trei săptămâni cât vom ține adunări vom face tot ce vom putea, iar dacă Domnul ne va ajuta, ne vom ruga și pentru bolnavi.

De multe ori sunt oameni care doresc interviuri personale, despre ceva de felul acesta. Câți doresc o discuție personală? Pot să vă văd mâinile? Vai! Cine nu vrea?

Este foarte greu să poți vorbi cu toți, de aceea, notați-vă cauzele și dați-le lui Billy. El le va primi și vă va anunța ca să știți când se vor împărți numerele de rugăciune.

Câți dintre frații lucrători sunt aici în dimineața aceasta? Noi nu am avut încă ocazia să vă prezentăm vreunul dintre ei. I-ați recunoscut pe careva dintre ei? Câți slujitori sunt în dimineața aceasta aici? Ridicați mâna sau ridicați-vă în picioare. Să vedem câți lucrători sunt printre ascultători. Păi, minunat! Noi Îi mulțumim Domnului pentru acești bărbați. Aș dori să avem timp la dispoziție ca să-l prezentăm pe fiecare în parte. Dumnezeu îi cunoaște în slujba lor și ne rugăm ca Dumnezeu să-i binecuvânteze din belșug. Fără îndoială, mulți dintre ei au renunțat la serviciile lor, ca să fie aici: fratele Junior Jackson, fratele Don Ruddell, și alții, predica fiind transmisă în direct și în bisericile lor. În dimineața aceasta se poate asculta prin telefon și sus în New York și în fiecare biserică din alte locuri de-a lungul națiunii.

Mă bucur să-l văd printre noi și pe fratele Richard Blair. Nu demult am primit o scrisoare în care mi se spunea că Dumnezeu a făcut ceva puternic în biserica lor. S-a întâmplat cu puțin timp în urmă, dar dacă nu voi reda exact cele petrecute, te rog să mă corectezi, frate Blair. El l-a ajutat pe un bărbat să-și bage curentul în locuință. Eu am citit scrisoarea. Ei au făcut legătura, dar cablul de curent a ajuns cumva într-o apă în care era băiatul bărbatului a cui era casa, și băiatul a murit. Noi știm ce se întâmplă când cineva moare electrocutat. Ochii i-au ieșit din orbite și gura i s-a încheștat.

Frații au fost foarte zguduiți de această situație. Fratele Blair era de părere să fiu anunțat ca să mă rog pentru copil, dar și-a amintit versetul: „*Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, Eu sunt în mijlocul lor.*” Tatăl și-a jupuit degetele încercând să deschidă gura micuțului. Ei au îngenunchiat și au început să se roage peste băiețel, iar acesta a revenit la viață.

Este adevărat, frate Blair? El este unul dintre frații noștri credincioși. Oh, băiatul acela mic este aici, iar noi Îi mulțumim Domnului pentru că s-a îndurat de el. Ridică-te, fiule. Îi mulțumim scumpului nostru Domn pentru aceasta. Tatăl copilului

este aici? Tu ești tatăl lui? Da. Aici este și fratele Richard Blair. Dumnezeu nostru este în stare să facă orice lucru. Da, domnule. El a promis aceasta. Noi trăim în prezența dumnezeiască a Tatălui ceresc, a Celui mare și slăvit. Toate lucrurile sunt posibile dacă putem crede.

Puteți vedea cum a fost răsplătit acest bărbat pentru credința lui? L-a salvat pe băiețelul lui. Dumnezeu i-a avut acolo pe slujitorii Săi credincioși, pe fratele Blair, și pe ceilalți frați, care s-au rugat pentru copil când se afla în starea aceea. Da, gândiți-vă că orice se întâmplă, voi sunteți copiii Dumnezeului celui viu. *„Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* (Matei 18.20). De asemenea este scris: *„El este un Ajutor prezent în ziua necazului.”* Când băiețelul acela zăcea mort, acolo era un mare necaz, fiindcă fusese electrocutat. Astfel, în dimineața aceasta îi mulțumim din toată inima lui Dumnezeu pentru aceste lucruri minunate pe care le-a făcut pentru noi.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe acești oameni credincioși. Într-un timp de urgență este momentul să privești spre Dumnezeu. Privește la El și fii prieten cu El înainte să vină timpul de urgență. Noi știm că dacă avem trecere înaintea lui Dumnezeu, putem să-l cerem orice, așa cum am face cu un prieten, și El este un Ajutor de nădejde în timpul de necaz.

Ieri m-am întâlnit pe stradă cu sora fratelui John Martin. Cineva m-a oprit, iar altcineva, care a trecut cu mașina pe lângă noi mi-a făcut cu mâna. Voi știți că atunci când vii acasă peste tot întâlnești oameni care te opresc și îți strâng mâna. Îmi amintesc că nu demult am fost chemat la această doamnă. Cineva o lovise cu mașina și o accidentase grav la coloană. Se spunea că va rămâne paralizată pentru tot restul vieții, dar în dimineața aceasta este prezentă în adunare și se bucură în Prezența lui Dumnezeu. Mai înainte am vorbit cu ea în cameră și m-am mai rugat o dată pentru ea, iar acum cred că este undeva în adunare. O, da! Stă aici, foarte aproape. Soră, vrei să te ridici puțin ca să te vadă oamenii? Aici este o femeie căreia doctorul i-a spus cu puțin timp în urmă că nu va mai merge niciodată pe picioarele ei, deoarece coloana vertebrală i-a fost ruptă în urma accidentului de mașină, dar astăzi stă aici pe deplin sănătoasă. Voi știți că Biblia spune: *„Ei n-au putut să spună nimic împotriva, deoarece bărbatul care a fost vindecăt stătea*

lângă ei.” Acesta este adevărul. Aici este băiatul care a fost adus înapoi dintre morți și tot aici este și femeia a cărei coloană vertebrală a fost ruptă. Prin faptul că ei sunt sănătoși, El dovedește că este Același ieri, azi și în veci. Slăvit să fie Numele Domnului! Cât de fericiți ar trebui să fim pentru că trăim în prezența Lui! Cât de mult ar trebui să ne bucurăm pentru ajutorul dat de El în ziua necazului. Mă bucur pentru fratele Vayle, pentru fratele Martin și pentru toți cei pe care-i văd în dimineața aceasta aici. Domnul să vă binecuvânteze, fraților.

Știu că nu este prea răcoare aici, deși sunt mulți. Ieri când am fost la Tucson, erau 40°C, așa că aici mă simt foarte bine. La Parker erau aproape 50°C, deci puteți să vă închipuiți cât era de cald. Desigur, aceasta este în deșert.

În duminicile care vor urma până la întâi august, serviciile vor fi ținute aici în Tabernacol. Să nu lipsiți prea mult ca să nu pierdeți ceea ce se revărsa aici, căci ar fi păcat. Veniți înapoi dacă puteți.

În timpul cât voi sta aici, voi vorbi și cu cei din consiliu. De câte ori sunt călăuzit să țin adunări, ei refuză să-mi dea localul solicitat. Astfel, mă gândesc să întreb dacă nu putem să luăm cortul nostru, să-l montăm și să ne adunăm în el. Știți la ce mă refer. Putem să-l punem pe terenul de fotbal sau afară la o fermă, apoi să-l mutăm din loc în loc, cum ne va călăuzi Domnul. Eu simt că aceasta este ceea ce vrea Domnul să facem. De altfel, am avut și o vedenie referitor la această problemă și cred că acesta este motivul pentru care se întâmplă toate aceste lucruri. Voi știți că adesea când se întâmplă ceva ne gândim că este îngrozitor, dar să știți că este posibil ca chiar Dumnezeu să fie Cel care aduce acele situații. Când El spune ceva, o și face.

Cu câteva zile înainte de a pleca în Africa, am fost în California și acolo am predicat despre „Alegerea unei Mirese”. Cred că mulți dintre voi ați primit banda. În ultimele minute ale predicii nici nu am mai știut unde mă aflu pentru că Duhul Domnului a venit jos cu mare putere. Tocmai îi condamnam pentru felul cum trăiesc și procedează, deși Evanghelia le-a fost predicată atât de clar, când

deodată, Duhul Sfânt a spus următoarele cuvinte: „*Capernaume, cetatea care te numești cu numele îngerilor, Los Angeles. Tu te-ai înălțat până la cer, dar vei fi aruncat jos, în iad!*” Vedeți? Când mi-am revenit eram afară, iar fratele Mosley și Billy erau cu mine. Ei mi-au povestit că s-au dus înapoi în adunare și au văzut că oamenii, lucrătorii erau plecați la pământ și plângeau.

Eu am mers, am luat Scriptura și am spus: „În Biblie scrie ceva despre aceasta.” Isus a mustrat Capernaumul și orașele de coastă și a zis: „*Și tu, Capernaume, care te-ai ridicat până la cer, vei fi aruncat până jos, în iad.*” El a mai spus: „*Dacă în Sodoma și Gomora ar fi fost făcute aceste minuni care s-au făcut în tine, ar fi rămas până astăzi.*” În timpul acela, Sodoma și Gomora erau deja pe fundul mării, iar la aproximativ o sută de ani de la această profetie a lui Isus, orașul Capernaum, singura cetate de coastă pe care a vizitat-o, s-a scufundat în mare, în urma unui cutremur. Voi știți că acesta a fost un răspuns direct pentru California, pentru Los Angeles.

Acum câteva zile când m-am întors la Tucson, am auzit despre un mare cutremur de pământ care a avut loc acolo. Oamenii de știință au vorbit despre el la televizor. Au fost scrise și articole în care se spunea că pământul s-a crăpat începând din Alaska, în jurul Insulelor Aleutiene, cam două sute de mile afară în mare, se întinde până la San Diego, trece pe lângă Los Angeles și ajunge până în San Diego. Crăpătura este lată de câțiva țoli și din cauza ei, s-au prăbușit case și moteluri.

Oamenii de știință au fost întrebați: „Înseamnă că s-ar putea scufunda într-o zi?”

„Nu s-ar putea. Așa va fi.” El a folosit o expresie științifică și a explicat felul în care lucrează lava... Aceasta este ceea ce a cauzat tot timpul aceste cutremure din jurul orașului San Diego și acolo jos. Acolo este un loc gol, și totul se va prăbuși ca nisipul care se scurge, deoarece deasupra este doar o crustă care s-a despiciat câțiva țoli. Ei au putut să detecteze poziția și lungimea crăpăturii prin radar și au însemnat-o. Chiar după ce a fost dată profetia, zilele trecute, crusta aceea s-a desprins mai mult, poate doi sau trei țoli. Cei care au luat interviu oamenilor de știință, i-au întrebat: „Dar acest lucru se va întâmpla în timpul nostru!”

„Acest lucru s-ar putea întâmpla în cinci minute sau peste cinci ani. Noi nu știm când va fi, dar are să cadă înăuntru.”

Nu știu dacă sora Simpson este astăzi aici. Îl văd pe fratele Fred, dar nu știu unde este sora. Ea a găsit într-o carte o profeție pe care am avut-o în anul 1935. În ea se spunea că „**Va veni timpul când marea va înainta până în deșert!**” Vedeți ce se va întâmpla? Când mii și mii de mile pătrate se prăbușesc în lava aceea și alunecă înăuntru, într-o clipă vor pieri milioane de oameni. Aceasta va cauza un astfel de val de flux! Gândiți-vă că până în Marea Selton, care este la șaptezeci și patru de metri sub nivelul mării. Valul care se va produce va face ca apele mării să ajungă până aproape de Tucson. Marea își va croi drumul în deșert.

Națiunile se destramă,

Israel se trezește,

Semnele pe care profeții noștri le-au prezis;

Zilele neamurilor sunt numărate,

cu chinuri împovărate;

Întoarceți-vă, o, risipiților, la ai voștri.

Noi suntem în timpul sfârșitului. Domnul să vă binecuvânteze din belșug. Când încep să vorbesc, uit de timp. În curând noi vom trece oricum în veșnicie.

Acum voi citi din **Marcu 7.7**, împreună cu textul pe care l-am citit mai înainte din

1 Cronici 13, de unde îmi voi lua tema:

„Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.”

Eu nu știu altceva decât Mesajul pe care mi l-a dat Dumnezeu și numai despre el pot vorbi. În dimineața aceasta vreau să vorbesc despre o temă care cred că este potrivită, iar dacă va fi cu voia Domnului, deseară voi vorbi despre „Hrana spirituală la timpul potrivit și cum s-o primim.” Tema din dimineața aceasta este: **„Încercând să-l faci lui Dumnezeu o slujbă fără voia Lui!”**

Dumnezeu este suveran. Când am citit textul din 1Cronici 13, am văzut ce a făcut David acolo. Intenția lui a fost bună, dar Dumnezeu nu ne recunoaște pe baza intențiilor noastre bune. Există o singură cale de a-L sluji pe Domnul, iar aceasta este „Să faci voia Lui la porunca Lui!” Dumnezeu este suveran, de aceea nimeni nu poate să Îi spună ce să facă sau cum să facă. El face cum vrea pentru că știe ce este bine. Aceasta mă face să mă simt bine. Ar trebui să ne pună într-o dispoziție bună și sunt sigur că o face.

Un alt lucru mare este că Dumnezeu nu ne-a lăsat fără cunoștința Adevărului, și cum să facem. El ar fi nedrept dacă ne-ar pedepsi pentru ceva despre care nu știm cum trebuie făcut și apoi ne-ar lăsa să ne poticnim în ceva. Dumnezeu nu face așa ceva. El este Dumnezeu care spune un Cuvânt și așteaptă de la copiii Lui să Îl creadă. Deci, El știe ce este mai bine, când trebuie făcut și cum trebuie să o facă. Noi avem tot felul de păreri cu privire la ceea ce a vorbit Dumnezeu, dar El știe ce spune.

Dacă Domnul are un plan și nu ne spune nimic cu privire la ceea ce se va întâmpla și cum va fi, iar noi ne împiedecăm încercând să facem ceva, alunecarea noastră ar fi justificată. Dar există numai o cale, iar aceea este Cuvântul Lui.

În textul citit, vedem că în inima lui, David a vrut să facă un lucru bun. El nu era rău intenționat, nu avea un scop rău. Chivotul Domnului nu era în popor și el voia să-L aducă înapoi la locul lui, astfel ca poporul să-L poată consulta pe Dumnezeu cu privire la problemele lor.

Ce ar fi fost dacă fratele Blair și tatăl băiatului mort ar fi spus: „Este rău! Copilul a fost electrocutat și a murit! Aceasta s-a întâmplat.” Dar ei au mers repede la Dumnezeu.

Cum ar fi fost dacă femeia al cărei bărbat este predicator al Evangheliei s-ar fi uitat doar la faptul că „coloana era ruptă”? Dacă ar fi luat sus ce i se spusese: „Vei fi paralizată pentru tot restul vieții?” Ce ar fi fost dacă ea și soțul ei ar fi spus: „Păi, trebuie să ne consolăm cu aceasta!”? Dar ei n-au făcut așa, ci s-au grăbit să vină înaintea Domnului. Câte întâmplări am putea arăta din Biblie, în care oamenii aflați în necaz, au alergat la Dumnezeu.

În zilele acelea exista un singur loc în care cineva putea să se întâlnească cu Dumnezeu, și acela era la Chivot, sub sânge. Acesta este și astăzi singurul loc al întâlnirii cu Dumnezeu, sub Sângele Mielului lui Dumnezeu. Scaunul de milă a fost stropit pentru ca închinătorul să primească îndurare și cel care are o cauză înaintea lui Dumnezeu, să primească răspuns. Vedeți, aceasta este calea indicată prin care putea să vină omul; El nu ar fi acceptat nimic altceva. Dumnezeu nu acceptă altă cale decât cea stabilită de El Însuși.

Nu demult, am predicat un Mesaj despre singurul loc pregătit de Dumnezeu pentru a se întâlni cu închinătorul, locul despre care El a spus: „Eu voi pune Numele Meu acolo.” Astfel, dacă găsim o biserică în care El Și-a pus Numele, avem locul acela. El a spus: „Eu nu te voi binecuvânta în toate părțile, ci numai acolo unde Îmi pun Numele. Îl voi pune într-un loc, iar tu trebuie să Mă întâlnești acolo. Acesta este singurul loc în care Eu Mă voi întâlni cu tine.” Astfel, noi aflăm că acesta este singurul loc în care El îl întâlnește pe închinător, iar Numele Lui a fost Isus Hristos. Numele lui Dumnezeu este Isus Hristos.

Isus a spus: „*Eu am venit în Numele Tatălui Meu.*” Fiecare fiu vine în numele tatălui său, iar El a venit în Numele Tatălui. „*Nu există nici un alt Nume dat sub cer oamenilor.*” Fie că sunt metodiști, baptiști, prezbiterieni, Biserica lui Hristos, există un singur loc în care Dumnezeu se întâlnește cu omul, și acesta este în Isus Hristos. Acesta este singurul loc. În Vechiul Testament, toate aceste lucruri erau doar o umbră. Aș vrea să înțelegeți aceasta clar. Aceasta este o lecție de școală duminicală și eu mi-am notat câteva versete din Biblie și mi-am făcut notițe. Mă gândesc că aceasta vă va ajuta să înțelegeți, deoarece toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să fie exemple pentru noi.

Noi constatăm că Dumnezeu are o cale de a face lucrurile. Fiind binecuvântat de Dumnezeu și pus împărat, David s-a gândit că va face ceva pentru Dumnezeu, dar nu a mers pe calea corectă.

Noi știm că Dumnezeu Își descoperă Cuvântul la timpul hotărât mai dinainte. Cum ar fi putut să știe Martin Luther despre Mesajul de astăzi? Cum ar fi putut să-L cunoască prezbiterienii? Cum ar fi putut să cunoască Biserica Catolică mesajul lui Luther? Cum ar fi putut să cunoască Martin Luther mesajul lui John Wesley? Cum ar fi putut să cunoască Wesley mesajul penticostal? Cum ar fi putut cunoaște penticostalii acest Mesaj? Vedeți? Dumnezeu Îl descoperă la timpul hotărât de El, deoarece Mesajul este o Sămânță, și în timpul cât crește și ajunge la coacere, El Se descoperă pe Sine Însuși.

Este nevoie de căldura soarelui pentru ca sămânța să răsară. Cât de fragedă este micuța plantă răsărită din pământ! Atunci apar frunzele, într-un alt stadiu; apoi cât este de fierbinte soarele în perioada coacerii. Ce s-ar întâmpla dacă soarele ar fi atât de fierbinte în primul stadiu de creștere al plantei? El reglează soarele și natura, să corespundă Cuvântului Său. El reglează Biserica, pe cei rânduiți mai dinainte, Mireasa, să corespundă vremii în care trăiesc.

Chiar natura ne vorbește despre timpul în care trăim astăzi, națiunile se destramă, pământul se scufundă, scrisul de mână este pe perete. Noi vedem biserica și starea ei, vedem Mireasa și starea Ei, și privind natura știm că Biserica se

pregătește să plece. Ce timp glorios! Este timpul pe care au dorit să-l vadă toți profeții.

Dumnezeu Își descoperă Cuvântul numai la timpul potrivit. Martin Luther a citit aceeași Biblie ca și noi; Wesley a citit aceeași Biblie ca și Luther; pentecostalii au citit aceeași Biblie ca și noi. Isus a citit aceeași Biblie ca și fariseii care încercau să țină grâul într-un stadiu de creștere trecut. Cu toate că grâul se cocea, ei nu au recunoscut ceasul în care trăiau. David a făcut același lucru aici.

Dumnezeu descoperă Cuvântul la timpul hotărât și celui pe care îl alege El pentru aceasta. Dumnezeu face alegerea și apoi îi descoperă lucrarea Sa. El a făcut aceasta încă înainte de întemeierea lumii. Dumnezeu a cunoscut toată lucrarea Sa mai dinainte, în timp ce oamenilor le-a fost ascunsă. Domnul o descoperă cui vrea și face aceasta la timpul hotărât și persoanei alese de El. Dumnezeu nu a ales niciodată o partidă sau o sectă prin care să-și facă cunoscută voia Sa, ci a ales întotdeauna o persoană. Așa lucrează El.

Cine îndrăznește să-L corecteze pe El și să-I spună: „Doamne, ai greșit prin faptul că l-ai pus pe acest om în slujbă, deoarece el nu crede ca și noi!”? Cine are curajul să-I spună lui Dumnezeu că a greșit prin aceasta? El știe ce face. Știe pe cine să aleagă și pe cine nu. Știe când și ce trebuie să se facă. Oricât am încerca să Îl convingem că o anumită persoană este calificată să îndeplinească o anumită lucrare, Dumnezeu știe mai bine cine este potrivit să lucreze în timpul hotărât de El și cunoaște și care este timpul potrivit în care trebuie să se întâmple aceasta.

Creștinul adevărat care crede cu adevărat în Dumnezeu, Îl așteaptă în toate lucrurile pe Domnul. Așteaptă după slujba ta. Dacă simți o chemare, fii sigur că acesta este Dumnezeu. Fii sigur că este corect. Fii sigur că ceea ce spui este la timpul potrivit. Biblia spune: *„Cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei se urcă în sus ca vulturii; aleargă și nu obolesc, umblă și nu ostenesc.”* (Isaia 40.31).

David a fost uns ca împărat peste Israel. Samuel a turnat untdelemn peste el

pentru că Dumnezeu l-a ales să fie împărat peste Israel. Apoi a primit descoperirea să aducă Chivotul Domnului în orașul său. Vedeți, până aici nu a fost nimic greșit, dar apoi David a mers greșit.

Se părea că descoperirea primită de acest bărbat mare, de împăratul ales de Dumnezeu, cel mai mare împărat care a trăit vreodată pe pământ în afară de Hristos, deoarece Hristos este Fiul lui David, ar fi fost de la Dumnezeu. Cel mai mare om, proaspăt uns, venind tocmai din Prezența lui Dumnezeu, a primit o descoperire să facă ceva pentru Dumnezeu, și a vrut s-o facă pentru Dumnezeu; dar descoperirea lui a fost greșită. Acesta este un lucru mare și aparține de tema noastră: „Încercând să-l faci lui Dumnezeu o slujbă fără să fii chemat de El să faci aceasta.”

Deci David a avut o descoperire. Aș vrea să observați că nu profetul Natan a primit descoperirea, ci David. Împăratul a primit descoperirea. Mai mult, David nu a vorbit cu Natan despre aceasta, nici nu s-a sfătuit cu el, ci a vorbit doar cu căpeteniile peste miile și sutele lui Israel. Ați observat aceasta în textul din 1 Cronici 13.1-4. Dar pe Natan nu l-a întrebat nimic. David i-a întrebat pe preoții și pe teologii din ziua aceea. El s-a consultat cu ei și a zis: „Dacă aceasta este de la Dumnezeu, să ne coborâm și să aducem Chivotul Legământului Dumnezeului nostru sus în cetate”; dar ar fi trebuit să-L întrebe pe Dumnezeu înainte de a face ceva.

Ei nu l-au mai întrebat pe Dumnezeu în fața Chivotului, prin Urim și Tumim, din zilele lui Saul. Ei au încetat să facă aceasta.

David a zis: „Să ne întoarcem toți la Dumnezeu; să ne întoarcem la lucrurile adevărate. Noi vrem să mergem și să aducem Chivotul aici, să aducem Prezența lui Dumnezeu.” Cu alte cuvinte: „Haideți să readucem prezența lui Dumnezeu în oraș. Haideți să ținem o trezire. Haideți să aducem poporul înapoi.” El a avut o descoperire care părea bună, dar nu aceea era voia lui Dumnezeu.

În loc să meargă să întrebe la izvorul adevărat, David s-a sfătuit cu căpeteniile

armatei. Fusesse pus împărat de curând și ținea la părerea tradițională a căpeteniilor oștirii, deoarece se gândea că acei bărbați mari au dreptate.

Apoi a mers la biserica oficială și a întrebat dacă pot avea o trezire. Preoții, cărturarii, conducătorii peste o mie și peste o sută, au răspuns că este voia Domnului să facă acel lucru. Dar vedeți? El a neglijat să întrebe izvorul adevărat prin care Dumnezeu Se face cunoscut întotdeauna. Da, el a neglijat să meargă la profet.

Intenția lui David era bună, motivul lui era întemeiat și ținta precisă, deoarece voia să aducă o trezire în oraș și să aducă poporul înapoi la Dumnezeu, dar a greșit prin faptul că nu s-a dus să întrebe acolo unde i-a poruncit Dumnezeu să meargă. Înțelegeți?

Tot poporul și preoții au fost de acord că împăratul procedează corect. Ei aveau nevoie de Chivot în oraș; aveau nevoie de prezența lui Dumnezeu; aveau nevoie de o trezire. Dar Dumnezeu nu a promis să-Și descopere Cuvântul, la vremea Lui, poporului. El nu a promis să-L descopere împăratului la vremea hotărâtă. Dumnezeu nu se schimbă niciodată, ci face tot ce a făgăduit.

Indiferent cât de sincere și de bune sunt motivele și intențiile voastre, indiferent cât de mult sunt dorite de oameni aceste lucruri și cât de recunoscută este necesitatea lor, există o voie a lui Dumnezeu care trebuie să fie dusă la îndeplinire cu privire la ele. Despre aceasta vreau să vă vorbesc în seara aceasta, fiindcă vreau să vedeți dacă în voi locuiește Duhul lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care zăbovesc atât de mult aici. Nu o fac ca să iau din timpul vostru, ci pentru că știu cât este el de important mai ales pentru cei care sunt conectați la transmisia telefonică. Dacă vi se termină timpul, luați banda.

Indiferent cât multă nevoie este de aceasta, sau câți sunt de acord că este nevoie de aceasta, există un lucru foarte important care trebuie luat în considerare: „Este aceasta voia lui Dumnezeu?” El nu a promis niciodată că Își va descoperi tainele

împăraților Săi sau poporului.

În timpul lui Mica, fiul lui Imla, s-a întâmplat ceva asemănător, de aceea aș vrea să privim aceasta cu altă ocazie și să vă explic ca să nu scăpați nimic.

S-a întâmplat în zilele lui Mica... El era un om sărac și venea dintr-o familie săracă. Ahab era împăratul lui Israel, împăratul unei națiuni care era supusă lui Dumnezeu. El a întemeiat la o parte o școală în care a crescut patru sute de proroci selectați, aleși cu mâna. Aceștia erau oameni mari, erau proroci evrei, oameni sinceri și corecți; nu erau niște proroci falși. Prin ei, împăratul Îl întreba pe Domnul și ei proceau. Dar observați! Când a venit adevărata probă de putere, au fost găsiți în afara Cuvântului și voii lui Dumnezeu...

.....

Iosafat a venit de la Ierusalim să-l viziteze pe împăratul Ahab. Ei și-au îmbrăcat hainele împărătești și s-au așezat la intrarea porții, iar prorocii au venit în fața lor. Ahab a zis: „Știți că Ramot din Galaad ne aparține!” Aceasta era: „Așa vorbește Domnul!” deoarece Iosua i-a biruit pe filistenii și țara a împărțit-o poporului. Bazându-se pe aceasta, Ahab a continuat: „Copiii noștri au nevoie de pâine. Noi avem pământ suficient ca să semănăm grâu, dar iată că vrăjmașii noștri, filistenii, își hrănesc copiii din pământul pe care IahveH Dumnezeu ni l-a dat nouă!” Aceasta este foarte direct. „Aici suntem noi, poporul lui Dumnezeu, copiii Lui, și avem nevoie de acest pământ care este stăpânit de vrăjmașii noștri, care-și hrănesc copiii de pe el. Dumnezeu ni l-a dat când ne-a chemat afară din Egipt, dar acum este stăpânit de ei.” Aceasta l-ar convinge pe orice teolog, nu-i așa? Ahab a mai zis: „Să ne suim și să luăm înapoi pământul pe care ni l-a dat Dumnezeu?”

Iosafat i-a spus: „Te voi ajuta și eu, doar suntem frați. Tu ești în Israel, iar eu sunt în Ierusalim.” Iosafat era împăratul lui Iuda, era un om bun și drept, care Îl iubea pe Domnul. În schimb, Ahab era un credincios căldicel. Astfel, i-au chemat pe proroci în față, și Iosafat i-a zis lui Ahab: „Mai întâi aș vrea să-L întrebăm pe Domnul, ca să

vedem dacă este voia Lui să facem aceasta.” Vedeți? Dacă ar fi făcut și David ceea ce a făcut Iosafat! El a zis: „Nu ar trebui să facem aceasta?” Ahab, care era israelit, a răspuns foarte repede: „Desigur! Am aici patru sute de proroci evrei care aparțin de organizația noastră. Sunt proroci și îi vom întreba pe ei.”

Vedeți? Voi spuneți: „Aceasta mă poticnește, frate Branham. Un proroc?” Oh, da! În timpul lui Ieremia a trăit unul numit Hanania, care spunea: „Poporul va rămâne acolo numai doi ani!” deși Domnul îi spusese lui Ieremia: „*Vor fi șaptezeci de ani de robie.*” Hanania și-a pus pe gât un jug de lemn, apoi l-a rupt. Dar știți ce s-a întâmplat cu el. Oh, da! Voi trebuie să stați cu Cuvântul. Deci, prorocii au venit înaintea celor doi împărați și au prorocit într-un glas: „*Suie-te căci Domnul este cu tine!*”

Unul dintre ei, conducătorul lor, dacă nu mă înșel, Zedechia, și-a făcut niște coarne din fier și a strigat: „*Așa vorbește Domnul: „Cu coarnele acestea...”* Omul acesta era sincer. „*...îi vei împinge pe sirieni înapoi în țara lor și veți lua ce-l aparține lui Dumnezeu, pentru că vă este dat vouă.*” Eu nu cred că el era fățarnic, ci cred că era un om bun. Cred că toți prorocii aceia erau așa.

Voi ziceți: „Proroci?” Da! Amintiți-vă că omul care a fost de acord ca Isus Hristos să fie omorât, a prorocit. De ce? Pentru că aceasta era slujba lui. În anul acela, el era mare preot. Și pentru că avea acea slujbă, Duhul lui Dumnezeu a venit peste el. Dar aceasta nu înseamnă că a fost mântuit sau ceva de felul acesta! Caiafa a prorocit datorită slujbei pe care o avea.

Tot așa, prorocii lui Ahab erau în slujba de proroci și ca urmare au prorocit. Duhul Domnului venea peste ei pentru că erau oameni cu darurile Duhului.

Îmi dau seama că 99% din cei care mă ascultă sunt pentecostali. De multe ori, când Dumnezeu se ocupă de un om și îi dă un dar, oamenii se înghesuie înăuntru peste el. Dacă nu este chemat și trimis cu adevărat de Dumnezeu, într-o zi cineva va face ca bărbatul sau femeia aceea să spună ceva ce nu este voia lui Dumnezeu,

pentru că oamenii îi presează să facă aceasta.

Din pricina aceasta a trebuit să-l avertizez chiar și pe păstorul nostru cu privire la aceasta. Într-o dimineață pe la ora trei eram afară în pădure, și El mi-a zis: „Du-te și spune-i fratelui Neville.” Eu am venit la tine și ți-am spus, este adevărat, frate Neville? Ce se întâmplase? Toți veneau la el și îi spuneau: „Prorocește-mi, frate Neville! Spune-mi aceasta sau aceea.” Vedeți, astfel, l-ați împinge să spună lucruri care nu s-ar împlini. Voi trebuie să așteptați să afle ce vrea Domnul să facă.

Astfel oamenii aceștia s-au uitat asupra acestei probleme printr-un simț firesc: „Acesta ne aparține nouă.” Dar, vedeți, ei nu au aflat Cuvântul și voia lui Dumnezeu.

Dar când a venit Mica, el a primit o vedenie pe care a cercetat-o mai întâi. El a spus: „Așteptați! Dați-mi răgaz o seară să aflu ce vrea Domnul. Poate mâine voi avea un răspuns.” El nu s-a grăbit să spună repede: „Așa vorbește Domnul!”, ca să fie la fel ca ceilalți proroci, ci a spus: „Voi spune numai ce spune Dumnezeu!” Și noi am văzut că Dumnezeu i-a arătat ce se va întâmpla. Dar aceasta era total contrar cu ceea ce spusese ceilalți; era contrar cu toată școala lor. Atunci unul dintre ei s-a dus și l-a lovit pe Mica peste față. Dar vedeți, el a așteptat. El a comparat prorocia și vedenia lui cu Cuvântul scris și a văzut că totul era conform Cuvântului.

Când cineva spune că are o descoperire conform căreia oamenii trebuie să fie botezați în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, această descoperire este contrară Cuvântului, deoarece nimeni nu a făcut aceasta vreodată. Când ei spun: „Oh, noi rămânem la aceasta! Noi facem aceasta sau cealaltă”, așa ceva este contrar Cuvântului. Când spun că nu cred în sămânța șarpelui, aceasta este contrar Cuvântului. Totul trebuie să fie în acord cu Cuvântul și să fie cu Cuvântul la timpul respectiv.

Oh, dacă ar fi făcut și David aceasta! Chivotul trebuia adus înapoi, dar nu în timpul

acela. Încă nu era loc pentru el. Observați! Când s-au dus să aducă chivotul, toți demnitarii au zis: „David, aceasta este lucrarea adevărată! Slavă lui Dumnezeu, fiindcă avem nevoie de o trezire!”

Aceasta corespunde cu penticostalii adevărați, bapțiștii și prezbiterienii de astăzi. „David, tu ești împăratul nostru, căpetenia așa și așa, colonelul așa și așa, generalul așa și așa. Noi suntem din adunarea ta și toți spun că exact asta trebuie să faci. Toată țara este de partea ta.” Aceasta este problema și astăzi. Eu nu vreau țara, ci Îl vreau pe Dumnezeu, chiar dacă nu este nimeni altcineva de partea mea.

David a avut de partea lui toate căpeteniile și armata, avea sprijinul tuturor denominațiilor și teologilor. Toți erau de acord cu el. Același lucru a fost cu Ahab și cu ceilalți din Scriptură, dar el nu Îl avea pe Dumnezeu, pentru că era în afara voii Lui. Nădăjduiesc că înțelegeți.

Ei au făcut fiecare lucru religios pe care l-au putut face. Probabil au pus afară anunțuri și alte lucruri de felul acesta: „Mare trezire! Chivotul va fi adus înapoi! Vom face cutare și cutare lucru! Vom avea o trezire!”

Observați! David a trimis cântăreți cu harfe și trâmbițe și au făcut orice practică religioasă pe care o știau, dar cu toate acestea Dumnezeu nu era în lucrarea lor. Cum vom putea vedea că și astăzi este la fel? Noi vedem aceasta repetându-se din nou, nu-i așa?

Ei au luat toți cântăreții cu harfe și trâmbițe, femei și bărbați, pe cei care au cântat întotdeauna. Toți erau plini de râvnă religioasă și făceau tot ce era posibil. N-aș vrea să spun aceasta, dar trebuie s-o fac. La fel este cu denominațiile de astăzi, cu penticostalii și ceilalți. Ei sunt cuprinși de o asemenea emoție religioasă încât cântă și sar în sus și-n jos.

Observați! David cânta cât putea de tare. Striga și sărea cuprins de un puternic

entuziasm religios, dar cu toate acestea Dumnezeu nu era în acea lucrare, deși motivul și obiectivul lui erau în ordine. Problema este că David proceda greșit, mergea pe o cale greșită. Înțelegeți? Deși era cuprins de un asemenea entuziasm religios încât cânta și striga de bucurie, și avea cântăreți deosebiți care dansau în duh și erau foarte religioși, David era greșit.

Așa este și cu aceste mari evanghelizări din zilele noastre. Ei vor să câștige lumea pentru Hristos, dar nu există așa ceva! O, dacă ar putea recunoaște că timpul marilor treziri și a lucrurilor mari care au mișcat întreaga țară, a trecut! Ea este osândită! Cu toate acestea, se fac evanghelizări mari, se înființează organizații noi și fiecare lucru, dar rezultatul este întocmai ca în zilele lui David; aceasta nu merge.

Noi mergem afară și ținem o trezire. Unii dintre marii noștri evangheliști de astăzi, spun că în șase săptămâni au treizeci de mii de convertiți, dar dacă se întorc după un an, nu mai găsesc nici treizeci. Acolo este ceva greșit. Ce este aceasta? Exact ce a făcut David. Așa cum s-a sfătuit el cu marii bărbați ai poporului, cu predicatorii renumiți și cu conducătorii marilor școli, ei consultă denominațiunile lor vechi în loc să privească în Cuvântul lui Dumnezeu pentru a vedea în ce timp trăim. Roadele se pot culege numai în anumite anotimpuri ale anului.

Acum haideți să vedem ce s-a întâmplat. Entuziasmul lor religios și altele au fost mari, intențiile lor erau grozave și la fel evanghelizările; au cântat minunat, au dansat și au strigat tare de bucurie, fiindcă aveau chivotul. Dar la ce ajută chivotul fără Dumnezeu? Fără El, este doar o ladă de lemn cu două table de piatră. Așa este și împărtășirea dacă ești botezat. La ce-ți folosește să fii botezat dacă nu ești mai întâi pocăit? La ce-ți folosește să iei Cina, să devii un fățarnic, dacă nu crezi tot Cuvântul lui Dumnezeu și nu trăiești după El? Dacă iei numai o parte din El, iar toate celelalte nu, dovedești că ceva este greșit.

Acum haideți să vedem ce se întâmplă când Dumnezeu, epoca și timpul Lui, nu se iau în considerare, și se ia numai părerea oamenilor.

Mulți îmi spun: „De ce nu vii să ții o adunare? Ești invitatul nostru. Semnează aceasta, aceea sau cealaltă.” Stați puțin! Voi vreți, dar ce spune Dumnezeu cu privire la aceasta? Mulți oameni mi-au spus... Eu am primit invitații, am avut interviuri, interviuri personale și altele, și a trebuit să aștept un an. Așteaptă! Cum voi ști ce să spun până când nu-mi spune Dumnezeu ce să spun? Vedeți, trebuie să aștept! Acesta este motivul pentru care am spus de multe ori: „Scrieți, pentru că vreau să văd ce spune El.” Înțelegeți? Noi trebuie să așteptăm. *„Cei care Îl așteaptă pe Domnul își vor reînnoi puterea.”* Este adevărat?

Priviți! David s-a consultat numai cu preoții din ziua aceea, cu teologii și denomi-națiunile. Și pentru că i-a întrebat numai pe preoți, pe predicatori, adunarea sau poporul, a făcut un lucru greșit.

Observați, chivotul era Cuvântul. Noi știm că acesta este adevărul, pentru că chivotul este Hristos, iar Hristos este Cuvântul. Înțelegeți? Și Chivotul, adică Cuvântul, nu a fost pus în locul hotărât de El mai dinainte. Oh, biserică, să nu scapi aceasta! Totul părea desăvârșit, arăta bine și se părea că va urma o mare trezire, dar David a uitat să întrebe persoana corectă. El i-a consultat pe preoți, pe demnitari, pe teologi și pe cântăreți, și toți au fost de aceeași părere, atât căpeteniile oștirii, cât și bravii luptători. Toți au fost de părere să se facă o adunare mare, dar el a neglijat să-L întrebe pe Dumnezeu. Același lucru s-a întâmplat cu Ahab și cu ceilalți. Ce moment!

Să nu vă scape aceasta: toată lucrarea lor nu a fost de nici un folos pentru că nu L-au întrebat pe Dumnezeu. El a procedat greșit pentru că i-a întrebat pe preoți, pe teologi și forțele militare, dar nu a luat în seamă mesagerul trimis de Dumnezeu pentru ceasul acela, pe Natan. Astfel, au mers, au luat Chivotul și l-au pus într-un car nou. Aceasta s-ar putea compara cu o nouă denomi-națiune care urmează să înceapă. Conform poruncii Domnului, Chivotul trebuia dus pe umerii leviților, nu într-un car. Dar vedeți, când începi greșit, vei continua să mergi greșit.

Dacă tragi la țintă și miști numai puțin, foarte puțin arma, la o sută de iarzi, glonțul va trece la patru sau cinci țoli de țintă. Tu începi greșit.

O, Dumnezeule, ajută-ne să recunoaștem că aceste evanghelizări mari, cum sunt numite în zilele noastre, au început greșit. Ei au consultat preoții, oamenii religioși și organizațiile, cu privire la aceasta, nu pe Dumnezeu. Se spune: „Păi, vei avea aceasta și aceea? Cred că dacă i-am putea aduna pe toți împreună...” Nu-i aduceți pe toți împreună! Cercetați să vedeți ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre aceasta.

Ce se întâmplă după ce fac aceasta? Merg mai departe cu vechiul lor program religios, care este în afara Cuvântului și a vocii lui Dumnezeu. Sunt lucruri vechi, uscate de mulți ani.

S-au uscat în zilele Domnului Isus, dar ei nu au știut. El le-a zis: *„Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, pentru că Moise a zis că Eu vin.”* Dar ei au răspuns: *„Părinții noștri au mâncat mană în pustie!”* *„Și toți sunt morți!!”* a spus El. (Ioan 6.31,49). *„Orbilor!”* Așa i-a numit El pe farisei, pe conducătorii religioși. *„Dacă nu credeți că Eu sunt Acela, veți muri în păcatele voastre.”* (Ioan 8.24). Dar nu au făcut-o. erau atât de înfiți în căile lor, încât trebuiau să aibă aceasta în felul lor.

Același lucru s-a întâmplat cu David. El avea o ambiție proprie de aceea a spus: *„Știți ce plan am? Vreau să mergem acolo.”* El a avut o revelație. *„Vom merge chiar acum și vom face aceasta într-un fel nou. Zilele minunilor au trecut, de aceea vom face o organizație nouă. Vom construi un car nou și le vom arăta tuturor că a început ceva nou.”* Ce profeție falsă!

Voi trebuie să mergeți pe calea în care a spus Dumnezeu să mergeți. Chivotul, Cuvântul, nu poate fi purtat într-o denomi-națiune nouă sau pe teoriile vreunui om, ci în inimă. Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi mânuit de o denomi-națiune, ci de inima unui bărbat în care poate intra Dumnezeu să Se descopere pe Sine. Dacă descoperirea este conform Cuvântului, vine de la Dumnezeu, dar dacă este contrară Cuvântului, nu vine de la El. Trebuie să fie Cuvântul pentru timpul acela. Bineînțele că fariseii puteau spune: *„Cine spune că nu putem face aceasta sau cealaltă? Moise ne-a dat aceste porunci!”* Dar Moise a spus mai mult de atât...

Satan spunea: „Este scris: *„El va porunci îngerilor Săi...”*”

Dar Isus a răspuns: „De asemenea este scris.” Este vorba de timpul hotărât. Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise! „Aici este Unul mai mare decât Moise, și dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, pentru că Eu sunt Acela despre care a scris el: *„Domnul, Dumnezeul vostru va ridica din mijlocul vostru, un Profet ca mine; să ascultați de el!”* Dacă l-ar fi cunoscut pe Moise, L-ar fi cunoscut și pe El.

Fiți atenți să nu scăpați aceasta! David a greșit când a consultat preoții, demnitarii, armata, toată adunarea, cartierul, și le-a propus să ia parte la acea mare adunare. El nu l-a întrebat pe Dumnezeu și nici nu a cercetat să vadă ce timp era.

Oh, ascultă, frate! În ce timp trăim noi? Ce epocă este aceasta? În care ceas ne aflăm? Nu acesta este timpul pentru lucrurile despre care vorbesc ei. Timpul acela a trecut. Judecata este aproape, iar voi puteți vedea aceasta rupându-se. Vă amintiți când am aruncat piatra aceea în sus pe munte? Este ceasul judecății! Vă mai amintiți vedenia despre Mireasă? Eu trebuie s-o țin în cadență ca să nu iasă din pas. Observați, *„Pe umerii preoților!”*

David și toți preoții trebuiau să știe aceasta, și la fel cărturarii și teologii, deoarece în Cuvânt scrie clar cum trebuia să facă.

Astăzi, ei spun: „Oh, Isus Hristos nu este Același ieri, azi și în veci! Aceasta este telepatie mentală; este aceasta, aceea sau cealaltă.” Ei omit să vadă Cuvântul făgăduit. „Oh, aceasta a fost pentru o zi trecută!” David a zis: „Așteptați un moment! În zilele lui Moise, chivotul a fost purtat pe umerii leviților, dar noi îl vom pune într-un car nou, pentru că am primit o descoperire cu privire la aceasta.”

Preoții au zis: „Amin! Amin!” Consiliul ecumenic i-a încurajat să fie toți împreună și să procedeze așa, ceea ce a făcut ca preoții să se poticnească. Ei au ajuns în necaz

pentru că nu au procedat corect și nu au întrebat persoana corectă. Da.

Mă tem că și astăzi este la fel în multe lucruri. Unul din cei mai însemnați bărbați din rândul pentecostalilor, a vorbit nu demult în fața grupului religios din Chicago. Eu trebuia să am adunarea aceea cu Oamenii de Afaceri, dar mă gândisem că voi fi în Africa și nu voi ajunge la timp. M-am întors însă cu o zi înainte de începerea ei. Ei au ales un om bine văzut, un intelectual din rândul pentecostalilor. El s-a ridicat acolo și a început să le spună că mișcarea ecumenică este de la Dumnezeu. Apoi a zis că ei toți, chiar și biserica catolică, se vor întoarce la starea de la început și, ca dovadă, vor vorbi în limbi, și așa mai departe. Spunea toate acestea fără să știe că aceasta era o cursă a diavolului!

Apoi a vorbit un alt bărbat, care a spus ceva ce nu m-aș fi așteptat să spună. Când unul dintre vorbitori a spus: „Uneori semeni sămânță și nu știi ce se va întâmpla”, s-a ridicat președintele Oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline și a zis: „Nu vreau să spun ceva împotriva vorbitorilor noștri, dar fratele Branham nu a spus niciodată că se va întâmpla așa ceva. Dimpotrivă, el spune că această mișcare conduce la semnul fiarei!” Celălalt predicator a spus: „Fratele Branham nu știe despre ce vorbește!” Președintele a replicat însă: „Noi credem că el știe ce vorbește!” Înțelegeți?

Apoi a întrebat: „Câți de aici ar dori să vină sus fratele Branham și să ne spună versiunea lui cu privire la problema aceasta?” Imediat oamenii au început să sară în sus și să strige de bucurie. Vedeți, tu semeni sămânța, dar nu știi ce se va întâmpla. Voi aruncați-o pur și simplu, pentru că atunci când va veni timpul câteva tot vor răsări.

Toma a fost unul dintre ultimii care l-au văzut pe Domnul. Dar el a trebuit să-l vadă ca să creadă. Ceilalți l-au văzut, dar Toma era puțin întârziat.

Când ei văd cum se împlinesc lucrurile care au fost prorocite, cum se îplinește „Așa vorbește Domnul!”, spun: „Dați-ne din Untdelemnul vostru!” Înțelegeți?

Uitați-vă ce influență au! Uneori se adună oameni mari și voi îi auziți spunând: „Marele Cutare, marele Așa-și-așa, marele nostru...” Să nu faceți niciodată aceasta, pentru că între voi nu sunt dintre cei mari! Unul singur este mare și acesta este Dumnezeu. Noi suntem frați și surori. Chiar dacă păstorești o biserică ce numără cinci suflete, aceasta nu te face mic. Aceasta te face un frate, dacă ții tare la Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu nu are copii mari și mici; El are numai copii și toți sunt la fel.

Observați. Dumnezeu Însuși a părăsit palatele de fildeș din slavă, ca să devină unul dintre noi. Acum cine este cel mare? El nu a venit aici ca un preot, ci a devenit rob și a spălat picioarele lutului pe care l-a creat El Însuși, picioarele apostolilor Săi. Acum, cine este mare?

Acei oameni au fost influențați, și nu au înțeles. S-au gândit că urma să se întâmple ceva nou, ceva despre care Dumnezeu nu a spus nimic. De aceea au mers pe calea greșită. Așa este și cu tot acest entuziasm. Când au început aceasta, cu mult timp în urmă, fiecare denominațiune trebuia să aibă un vindecător divin. Fiecare denominațiune trebuia să aibă aceasta și aceea; trebuia să aibă un David mic. Fiecare trebuia să aibă aceasta, aceea sau cealaltă. Puteți vedea ce s-a întâmplat? Același lucru ca în textul pe care-l dezbatem, aceeași influență. Ei au ignorat Cuvântul pentru timpul în care trăiau.

Observați, „umerii leviților” era calea originală de Dumnezeu să facă acest lucru. *„Chivotul trebuia purtat pe umerii leviților.”* Orice alt lucru era contrar Cuvântului. Ceea ce a spus El era exact ceea ce voia să însemne. Dumnezeu nu se poate schimba de aceea trebuie să stați cu Cuvântul Lui! Eu mi-am notat textul din 1 Cronici 15.15, dacă vreți să-l notați și voi. Observați.

Dacă vreți să-L urmați pe Dumnezeu, vreau să păstrați aceasta în mintea voastră. Să țineți poruncile lui Dumnezeu și să faceți corect orice slujbă pentru El, și sunt cinci lucruri necesare ca să faci corect slujba pentru Dumnezeu.

David a făcut o slujbă pentru Dumnezeu. A făcut tot ce a știut el mai bine, însă L-a lăsat pe Dumnezeu la o parte. Înțelegeți? El a vrut să facă un lucru bun pentru popor și pentru biserică, dar existau cinci lucruri de care ar fi trebuit să țină seama. Să nu uitați aceasta! Indiferent cât de sincer este un om, dacă face o slujbă pentru Dumnezeu trebuie să ia în considerare aceste cinci condiții!

În primul rând, trebuie să fie timpul Lui să faci aceasta.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise ar fi zis: „Vom construi o arcă și vom pluti pe Nil în sus, cum a făcut Noe”? Timpul lui Noe a fost în ordine pentru o arcă, dar nu timpul lui.

Ce s-ar fi întâmplat dacă Isus s-ar fi ridicat și ar fi spus: „Am să vă spun ce să facem. Ne vom urca pe munte, ca Moise, ca să primim o nouă declarație de legi”? Înțelegeți? El era Legea.

Vedeți, voi trebuie să fiți în timpul Lui; totul trebuie să fie în timpul hotărât de El. Ați înțeles? Trebuie să fie la timpul hotărât de El; trebuie să fie vremea și timpul Lui, și trebuie să fie conform Cuvântului Său vorbit.

Pe mine nu mă interesează cât de mult spuneți voi că trebuie să se întâmple aceasta sau că ar trebui să fie aceea. Trebuie să fie conform Cuvântului Său; trebuie să fie la timpul și vremea hotărâtă de El, și trebuie să fie dat prin persoana aleasă de El să facă aceasta.

Eu nu dau nimic pe mulțimea demnitarilor. Împăratul David era la fel de mare ca oricare din ei. El era împărat peste națiune, dar Dumnezeu a avut o cale de a face aceasta și le-a spus cum trebuie s-o facă, însă ei au omis să-L asculte.

Trebuie să fie conform Cuvântului și Planului Său; la timpul și prin persoana

hotărâtă de El pentru această lucrare. Moise a încercat să fugă de această chemare în slujbă. El a spus: „la pe altcineva!” dar Dumnezeu îl alesese pe el pentru aceasta. La fel s-a întâmplat cu Iona, Pavel și mulți alții: ei au încercat să refuze chemarea, dar aceasta trebuie să se facă prin omul ales de El. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să vină la profeții Lui, pentru că așa scrie în Amos 3.7: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi profeți.”* Aceasta este a patra condiție

Și profetul trebuie să fie legitimat prin Cuvântul lui Dumnezeu. Aici avem a cincea condiție.

Deci, sunt cinci condiții și anume: Trebuie să fie la timpul, la vremea când a spus El; trebuie să fie conform Cuvântului Său; prin omul ales de El; trebuie să vină la profet; și profetul trebuie să fie legitimat de El. Din Biblie aflăm că mulți din profeții din Biblie au primit ceva ce nu era adevărat. Profetul nostru este Isus Hristos.

Observați. Dumnezeu le-a arătat calea conform planului hotărât de El. Dar ce au făcut ei? Au acceptat calea lui David. Au acceptat calea scribilor preoților, a cărturarilor și a teologilor, și nu calea lui Dumnezeu. Profetul acelei zile era Natan, dar nu avem niciun Cuvânt că ei l-ar fi întrebat cu privire la ceea ce voiau să facă. Acest lucru s-a făcut sub influența mai marilor poporului. Așa au mers înainte. În legătura aceasta îmi amintesc cântarea:

Învăță-mă să aștept, Doamne

Pe când inimile încă ard.

Ajută-mă să-mi smeresc mândria

Și să chem Numele Tău.

Învăță-mă să nu mă bazez pe ceea ce fac alții

Ci rugându-mă să aștept răspunsul Tău.

Vedeți, așa este corect. Eu vreau să văd că se procedează corect și atunci cred.

Dumnezeu le-a descoperit lucrarea prin Natan, care îl avea pe „Așa vorbește Domnul” și nu prin David, prin predicatori, prin căpeteniile peste o mie și peste o sută, și nici prin alți oameni. Domnul a spus că El nu face nimic până nu își descoperă planul profeților Săi. Vedeți? El îi descoperă mai întâi profetului din epoca respectivă ceea ce vrea să facă. Dar ce au făcut ei? Au ieșit din Cuvântul lui Dumnezeu și au pus chivotul într-un car nou. Înțelegeți? Prin aceasta s-au depărtat însă de porunca lui Dumnezeu și de calea hotărâtă de El. Exact aceasta s-a întâmplat și astăzi, prieteni. De aceea am avut atâtea evanghelizări și așa mai departe, fără succes. Există mai multă necredință, mai mult păcat... Și vă spun ceva: această națiune este dusă, și nu numai ea, ci și alte națiuni. Națiunea noastră, la fel ca Anglia, a devenit o prostituată pentru celelalte națiuni.

Depart, în Mozambic, la patru sute optzeci de mile depărtare de civilizație, în junglă, copiii îl ascultă pe Elvis Presley, scuturându-și capul și sărind în sus și-n jos toată noaptea. Au aparate radio cu care ascultă de la depărtări de o mie de mile, până în Rhodesia. Ce ascultă? Pe Elvis Presley. Ei spun: „El, Patt Bonne și ceilalți sunt foarte religioși.” Ei sunt Iuda din ceasul acesta, dar nu știu aceasta. Și ce este mai rău, este că ei cred că sunt în ordine. Nu i-a spus Isus epocii Bisericii Laodicea: *„Nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol”*? Ei nu știu aceasta.

În Africa, chiar și copiii pentecostali spun: „Elvis Presley cântă cel mai frumos dintre toți cântăreții pe care i-am auzit vreodată.” Fără îndoială. Aceasta a făcut și David și cântăreții lui, dar acest lucru a făcut ca moartea să lovească tabăra. Prieteni, puteți vedea unde suntem astăzi?

Dumnezeu a hotărât de la început umerii leviților pentru această lucrare, dar ei au luat un car nou. Aceasta nu va merge niciodată. Ei nu au consultat calea potrivită. Înțelegeți? Astfel, au ieșit afară din Cuvânt și au mers pe calea greșită.

Exact așa s-a întâmplat astăzi. Indiferent cât sunt de sinceri oamenii, dacă încearcă să-i facă lui Dumnezeu o slujbă în afara căii hotărâte de El, întotdeauna o strică. Dumnezeu lucrează în felul Lui. Nu contează cât este de sincer un om, dacă încearcă s-o facă în afara voii Lui, o va strica.

Balaam a făcut la fel, în ziua lui. Balaam era un proroc, iar Cuvântul Domnului a venit la el și i-a vorbit clar: *„Nu te duce acolo! Poporul acela este ales de Mine, este alegerea Mea!”* Apoi, Balaam s-a întâlnit cu demnitari, ofițeri, predicatori și oameni cu influență, iar aceștia i-au spus: „Păi, împăratul te va răsplăti!” Comparați aceasta cu David și cu timpul acesta. Priviți totul ca un simbol și atunci veți înțelege. Spuneți „Amin!” dacă ați înțeles. („Amin”). Vedeți, este întocmai ca acum.

Preoții, cărturarii și teologii au zis: „Trebuie să facem în felul acesta!”, dar nu era așa, iar mai târziu s-a dovedit că nu corespundea cu voia Domnului.

Dumnezeu i-a spus clar lui Balaam, care era un proroc: *„Să nu te duci acolo!”*

Dar influența acelor oameni l-a făcut să meargă, ceea ce a fost contrar poruncii lui Dumnezeu, și a devenit blestem în loc de trezire. Oh, sigur, el s-a dus acolo jos, a învățat poporul și a zis: „Ascultați! Știți ce? Noi suntem moabiți și voi știți cu toții că fiica lui Lot este împărăteasa noastră; ea este mama noastră, deci toți ne tragem din același sânge. Denominațiunile noastre sunt la fel.” Să nu vă amestecați cu lucrarea aceea! Depărtați-vă de ea! Înțelegeți? Astfel el a zis: „Noi suntem toți la fel. Poporul tău este ca poporul meu, așa că ne putem înrudi unii cu alții prin căsătorie și să devenim un consiliu ecumenic adevărat. Înțelegeți? Să ne unim cu toții și să ne întoarcem la lucrarea originală de la început.” Dar Dumnezeu a blestemat aceasta. Acest păcat nu i-a fost iertat niciodată lui Israel; ei au pierit în

pustie pentru că nu au mers pe calea pregătită și legitimată de Dumnezeu.

Observați? Ceea ce au făcut ei a fost cauza pentru care a murit Israelul în pustie. Isus a spus: „*Ei toți au murit!*”, sunt duși. Știți cine a stat atunci cu Moise? Iosua și Caleb.

Observați încă odată ce a făcut David. Ce a cauzat prin felul lui de lucrare? Moartea unui om sincer. Cred că mai sunteți în legătură cu noi prin transmisia telefonică, fiindcă vreau să auziți în toată țara ce a făcut David fără să-L întrebe pe Natan. Prin faptul că a neglijat să-l întrebe pe Natan, care posedă Cuvântul Domnului, David a pricinuit moartea unui om sincer care și-a întins mâna să susțină chivotul. Da, domnule. Biblia spune că la un moment dat, vitele au alunecat și chivotul era să cadă.

Vedeți, ei au început cu două lucruri greșite. Primul a fost că nu l-au întrebat pe Natan, iar al doilea, că s-au dus acolo fără să consulte

Cuvântul lui Dumnezeu, în timpul acela l-a fost dat lui Natan. De aceea trebuiau să-l întrebe. Ei nu au cercetat Cuvântul Domnului și din cauza aceasta au procedat contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Acest bărbat (Uza), un om bun, un îngrijitor, un episcop, s-a gândit: „Păi, nu vreau ca Dumnezeu să fie lăsat jos”, așa că a întins mâna și a prins Chivotul, dar pentru că nu era Levit, a murit imediat. Trei lucruri greșite.

Gândiți-vă bine și observați ce au făcut denominațiunile de astăzi. Vedeți, ei au refuzat Cuvântul, au numit Mesajul învățătură falsă. Înțelegeți? Uitați-vă unde sunt ei. Și ce vor face? Vor obține consiliul lor ecumenic. Au numit Aceasta telepatie mintală, deși Dumnezeu Însuși a dovedit că este Adevărul. „Oh”, spun ei, „ei sunt o grămadă de visători, nu știu despre ce vorbesc!” Așa este, noi nu știm, dar spunem numai Cuvintele Lui. Iar El știe despre ce vorbește. Înțelegeți? Eu nu îl pot explica, nimeni altul nu poate, dar El îl dovedește.

Acum fiți atenți. Mulți credincioși sinceri care vin la Hristos astăzi și vor să facă din toată inima ceva pentru El, sunt omorâți duhovnicește la fel ca Uza. Mulți oameni sinceri merg la Biserica Catolică pentru că doresc să fie creștini; alții merg la metodiști, la bapțiști, biserica lui Hristos sau la penticostali, tot pentru că vor să fie creștini, se atașează de acele grupări și se unesc cu ei.

Când David a văzut ce s-a întâmplat cu Uza, s-a trezit.

Frate, să nu te trezești prea târziu! El s-a trezit când a lovit moartea. Arătați-mi ce succes a avut această așa zisă trezire care i-a dus pe oameni înapoi în biserici? N-a avut nici un succes, afară de faptul că în continuu au apărut noi organizații și denominațiuni, mai mulți membri și așa mai departe. Este națiunea mai bună?

Tot timpul se spune: „Dumnezeu să binecuvânteze America; ea este o națiune creștină!”, dar adevărul este că ea se află la un milion de mile depărtare de a fi o țară creștină. Eu nici măcar nu mă rog pentru ea. Cum aș putea să mă mai rog pentru ea, dacă nu vrea să se pocăiască? Deși puterea lui Dumnezeu S-a descoperit de atâtea ori real în fața lor, ei închid ușa, îl tăgăduiesc și pleacă. Eu o predau lui Dumnezeu, dar ea se duce și mai departe, iar acum are să se scufunde. Fiți atenți ce se întâmplă!

Mulți oameni sinceri se duc și se unesc cu organizații, culte și grupări de tot felul și acolo mor duhovnicește. Nu puteți să le spuneți nimic cu privire la acest lucru, deoarece își răspund imediat: „Episcopul a spus aceasta sau aceea.” Voi le arătați în Cuvântul lui Dumnezeu că Mesajul acesta este „Așa vorbește Domnul!”, dar ei răspund: „Păstorul nostru nu învață așa ceva!”

Pe mine nu mă interesează ce spune păstorul vostru, ce spun eu sau altcineva! Dacă este contrar Cuvântului lui Dumnezeu legitimat pentru ceasul acesta, uitați-! Stați departe de așa ceva! În ziua judecății va trebui să stau în fața fiecăruia dintre voi, așa că nu aș spune așa ceva doar ca să ies în evidență. Nu că știu eu, ci El știe, iar eu fac numai ce spune El.

Priviți evanghelizările acestea mari pe care le-am avut de-a lungul țării. Nu s-au dovedit zadarnice? Nu a spus Isus în Marcu 7.7 că „Degeaba Mi se închină ei”? David a adus Chivotul degeaba. Ahab i-a lăsat degeaba pe proroci să facă școală.

Degeaba a luat Balaam banii aceia. „*Învățând* ca învățături niște *porunci omenești*.” Dar ceea ce contează sunt poruncile lui Dumnezeu, nu cât de sin...

Oamenii aceștia sunt într-adevăr sinceri. Voi auziți atât de des: „Ei sunt atât de sinceri!” Dar aceasta nu înseamnă nimic. Martorii lui IeHoVaH, adventiștii de ziua a șaptea și toți ceilalți care aparțin de diferite culte, ies pe stradă și fac lucruri pe care niciunul dintre noi nu le-ar face. Catolicii stau pe la colțurile străzilor și cerșesc, și așa mai departe, deși biserica lor are miliarde și miliarde de dolari. Cu toate acestea, ei cerșesc pentru ea. Și nu am nici o îndoială că sunt sinceri. Bisericile merg afară și predică. Predicatorii stau la amvon și fac tot ce le stă în putință să primească membri noi în bisericile lor. Toate acestea nu sunt însă altceva decât un car nou în care este chivotul. Dar există un singur Chivot pe care trebuie să-L urmăm, și Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Stați departe de tot ce este în contradicție cu acest Chivot! El este într-un car nou și nu pe umerii hotărâți de Dumnezeu. Corect. Stați departe de lucrul acela! Să nu aveți nimic de-a face cu aceasta!

La marile noastre evanghelizări se predau milioane și milioane, dar mă îndoiesc că rămân o sută dintre toți aceștia. Toate acestea nu înseamnă nimic. Voi să priviți numai la făgăduința Cuvântului!

Vă gândiți că aceste evanghelizări au eșuat, și așa este. Unii dintre cei mai mari evangheliști din țară, acceptă că au fost un insucces total. Și biserica știe că totul a fost fără efect; știe că totul a eșuat. De ce? De ce au eșuat aceste evanghelizări? Ele au avut un scop bun, și anume, să-i aducă pe oameni în prezența lui Dumnezeu. Milioane de oameni și-au cheltuit banii pentru aceste mari evanghelizări, iar bisericile au lucrat împreună pentru aceasta: au închiriat auditorii mari și s-au făcut lucruri mari. De ce a eșuat aceasta? Pentru că nu au recunoscut ceasul în care trăiau. Nu-i de mirare că Isus a stat pe munte și a plâns pentru

Ierusalim. Lacrimile Îi curgeau pe obraji a zis: „*Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să-i adun pe copiii tăi, cum îşi adună o cloşcă puii ei, dar nu au vrut! Ai împrôşcat cu pietre pe fiecare profet pe care Eu l-am trimis la tine. Dar acum ți-a venit ceasul!*”

Puteți vedea Duhul Sfânt strigând prin mine: „Oh, State Unite și tu lume, de câte ori am vrut să vă adun, dar nu ați vrut! Acum a sosit și ceasul vostru!” Dumnezeuul petrecerilor voastre, Dumnezeuul necurăției voastre, Dumnezeuul Sodomei și Gomorei, s-a așezat între voi. Chiar și copiii noștri își taie părul ca acei Beatles! Așa începe să lucreze neascultarea și perversiunea în ei. Femeile noastre sunt duse. Aceasta este în afara răscumpărării. Bărbații noștri au devenit niște fricoși lași: umblă cu pantaloni scurți și se poartă ca fetele, iar părul le atârnă până la ceafă. Parcă spun: „Suntem sodomiți și ne așteaptă focul mâniei lui Dumnezeu.”

Știți cum îi va omorî, cum îi va distruge El pe toți aceștia? Așa cum a făcut-o întotdeauna. Când o femeie se făcea vinovată de preacurvie era ucisă cu pietre. Da, ei luau pietre și o omorau cu ele pe femeia care era prostituată. Exact așa va omorî El și biserica. Biblia spune că Domnul va lăsa să cadă din cer grindină care va cântări o sută de livre una (45 Kg) și îi va omorî cu ea. Cine ar putea să-L oprească să facă aceasta? Va spune știința că nu este posibil așa ceva? El va face aceasta exact cum a făcut-o cu lumea veche, când i-a spus lui Noe să facă o arcă, în care a plutit în siguranță. Da, o va face din nou pentru Biserica Sa. El o va omorî pe curva care a curvit cu împărații și cu conducătorii oamenilor, cu conducătorii peste o mie și peste o sută, conform legii și planului Său. El o va omorî pe baza legii hotărâte de Dumnezeu. Cine poate să-I spună lui Dumnezeu că nu poate să facă grindină?

Întrebați pe cineva care are cunoștințe cu privire la formarea și călătoria unei picături de ploaie. Ea face un circuit, se evaporă, apoi absoarbe atâta apă cât să ajungă la o anumită greutate, iar atunci cade pe pământ. Dumnezeuul care a creat puterea de atracție a pământului este destul de puternic ca să facă dintr-o picătură de apă un grăunte de grindină care se face tot mai mare, până ajunge să cântărească o sută de livre. El a spus că va face aceasta și o va face negreșit. Cine poate să-I spună că nu are voie să facă așa ceva? El va face acest lucru pentru că

a spus că îl va face.

Noi suntem în zilele din urmă și ne apropiem de judecată. De ce? Ei, biserica penticostală, încearcă să mănânce mana veche care a căzut cu cincizeci de ani în urmă. Biserica sfințirii vrea să mănânce ceea ce a fost dat cu două sute de ani în urmă, iar luteranii vor hrana de acum patru sute de ani. Ei încearcă să mănânce mană veche. Oh, frate, mana aceasta s-a stricat deja, a făcut viermi, iar dacă o mănânci te va omorî.

Dacă David și ceilalți s-ar fi interesat de Pâinea din ceasul acela, dacă preoții, predicatorii, teologii, denominațiunile, prorocii și școlile, s-ar fi întrebat despre ceasul acela, nu ar fi trecut pe lângă. Dar acum aceasta nu le-ar face nici un bine. Ceasul a trecut și ei au pierit. Cam cu cinci ani în urmă, ea a trecut linia dintre pocăință, judecată și milă.

Observați ce înseamnă aceasta? Ce se mai poate face? Ce trebuie făcut? Haideti să consultăm profetul, Biblia, fiindcă la Ea nu putem adăuga sau scoate nimic. Dacă facem aceasta, Dumnezeu ne scoate din Cartea Vieții. Biblia ne spune în Maleahi 4 și în Apocalipsa 10 ce trebuie să se întâmple astăzi: că trebuie să fie descoperite cele șapte Peceți și toate tainele care au fost ascunse din timpul reformatoarelor. El a spus tot ce se va întâmpla. Acest lucru este scris în Biblie și este „Așa vorbește Domnul!”

Dumnezeu a împlinit acest Cuvânt pe deplin, iar de treizeci și trei de ani încoace, a legitimat cu semne și minuni care au avut loc în cer și pe pământ, că acesta este Adevărul. Dar credeți că îl vor asculta? Nu! Ei sunt morți! Și-au pus mâinile pe ceva care a omorât totul. Nu, ei nu vor asculta, nu o vor face niciodată.

David a văzut totul când s-a întâmplat aceasta. O, Dumnezeule, trimite-ne un David care poate vedea unde stă; care poate să privească în sus și să vadă că Dumnezeu a dat o făgăduință pe care o împlinește astăzi. Și Dumnezeu a spus chiar în Cuvântul Său cum o va face.

Dumnezeu i-a vorbit lui Mica, iar acesta a cercetat vedenia primită în fața celor patru sute de proroci autorizați ai împăratului. El și-a examinat vedenia ca să vadă dacă era corectă. El a privit la ceea ce a spus profetul Ilie, care trăise înaintea lui, ca să vadă ce s-a întâmplat. A citit ceea ce a spus Ilie cu privire la Ahab: „câinii îți vor linge sângele.” Astfel, a știut că vedenia corespundea exact cu Cuvântul lui Dumnezeu, așa că a pronunțat-o și a avut dreptate. Acesta este adevărul. Indiferent ce au spus ceilalți, el a stat drept cu Cuvântul.

Vrem să privim acum la vedenia pe care o avem noi astăzi. Este vorba de construirea atâtor biserici? Este vorba de zidirea a ceva nou? Se vor întâmpla lucruri mari sau vine judecata? Priviți și vedeți făgăduința de astăzi, vedeți în ce vreme trăim noi.

Voi spuneți: „Slavă lui Dumnezeu, frate. Eu sunt sincer. Aparțin bisericii și am obținut licența în artă. Eu am făcut aceasta și aceea.” Este bine, este frumos, nu am nimic împotriva. Aceasta au vrut și David, preoții și teologii aceluși timp, dar era contrar Cuvântului.

Dumnezeu a spus ce va face astăzi și cum va proceda. El a făgăduit că va reșeza toate lucrurile. Acesta este adevărul. Această făgăduință este scrisă în Ioel 2.25: „*Voi reșeza toți anii pe care i-au mâncat lăcustele.*” Vedeți, este vorba de aceeași insectă în diferite stadii de dezvoltare. Primii care au început să mănânce, au fost catolicii, apoi au continuat luteranii, metodiștii și pentecostalii. Dar El a spus: „Voi reșeza fiecare lucru la Biserică și ea va fi exact ca cea dintâi!”

Vă amintiți vedenia de aseară? Exact Mireasa care s-a arătat la început, s-a arătat și la sfârșit, după ce, între timp au trecut mărșăluind acele stricate. Ele au trecut îmbrăcate cu rochiile lor, cu lucrurile lor vechi, dansând rock-and-roll și spunând că sunt biserica. Voi spuneți: „Noi nu facem aceasta!”, dar acesta este felul în care vă vede Dumnezeu. Nu contează cum vă vedeți voi înșivă, ci cum vă vede Dumnezeu. Niciun om nu se vede pe sine greșit, dar când te uiți în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu, Acesta îți spune dacă ești greșit sau nu. Dacă David ar fi făcut aceasta, ar fi văzut că era greșit. Dacă Ahab sau acei proroci ar fi făcut aceasta, ar fi văzut

că sunt greșiți.

Un profet adevărat a spus: „Ahab va muri și câinii îi vor linge sângele.” Astfel, profeta primită de Mica corespundea exact cu aceasta, iar Iosafat ar fi trebuit să vadă și să știe că Mica avea dreptate. Când Mica a spus vedenia, nu a fost bine văzut de oamenii din timpul lui, dar el a venit cu „Așa vorbește Domnul” și avea dreptate.

Acum fiți atenți! Noi aducem acest lucru în această zi, deoarece vedem ceasul mareț în care venim. Observați ce a încercat să facă David. Eu mi-am făcut câteva notițe cu privire la aceasta. El a încercat să ducă Chivotul în orașul lui, în propria lui denotațiune

Amintiți-vă ziua când Domnul a coborât pentru prima dată aici jos la râu și a spus: „Cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos...” Frate, nici biserica trinitară, nici cea unitariană și nici celelalte nu ar putea să stea pentru aceasta. Ah, ei toți trebuiau s-o facă exact! Toți trebuiau s-o aducă în propria casă.

David a vrut să ducă Chivotul în cetatea lui, dar locul nu era încă pregătit pentru El. Acesta este motivul pentru care nu puteți aduce Mesajul la o denotațiune. Chivotul, Cuvântul, Hristos, este Același ieri azi și în veci, și voi nu puteți lua toată identificarea Lui, nu puteți să-L aduceți la organizația voastră. Ei nu-L vor crede niciodată, deoarece acolo nu este loc pentru El. Nu ne spune Biblia că în epoca Laodicea, El stă la ușă și bate încercând să intre înăuntru? În orașul lui David nu era loc pentru El, indiferent cât de sincere și de convingătoare erau părerile lor. Nu acela era locul pentru El. Locul Lui urma să fie la Ierusalim, unde L-au și dus mai târziu când le-a spus profetul. Înțelegeți? David a vrut să-L ducă în propria lui cetate, dar nu era nici un loc pregătit pentru EL.

Chivotul nostru este Hristos, dar ei nu-L vor primi. Hristos este Cuvântul, dar ei nu-L vor primi pentru că vor crezul și denotațiunea lor. Ei vor Chivotul, dar numai într-un car nou. Ei vor ca denotațiunea lor să-L transporte într-un car nou. Da.

Țineți minte, Hristos este Chivotul nostru! Credeți că Hristos este Cuvântul? („Amin”). Atunci El este Chivotul. Este adevărat? Bine.

Hristos nu poate fi dus la poziția Lui corectă, într-un car nou denominațional. El lucrează cu o persoană, nu cu un grup; El nu a lucrat niciodată cu un grup, ci cu o singură persoană. Dacă ar lucra cu un grup, ar proceda contrar Cuvântului Său din Amos 3.7. voi nu puteți să-L faceți să mintă. Nu, domnule. Acesta este adevărul.

Vedeți, ei încearcă aceasta, dar Chivotul nu poate fi purtat de o organizație, pentru că acolo sunt prea mulți conducători. Vedeți? Nu poate fi făcut acest lucru. El a promis că nu o va face și așa este. Să nu aveți astfel de gânduri care sunt contrare vocii Lui. Eu pot să le simt chiar acum. Înțelegeți?

Domnul a promis că va face aceasta într-un anumit fel, și va respinge tot ce este contrar. Înțelegeți? Dar se va îngriji să împlinească tot ce a hotărât în Planul Său de la început și cum a spus în Amos 3.7. Acest lucru trebuie legitimat și dovedit ca fiind corect. Voi știți că făgăduința pe care a dat-o pentru astăzi se împlinește astăzi. Aceasta este ceea ce a promis. El a vrut să deschidă taina celor șapte Peceti, taina botezului și toate aceste lucruri care au fost încurcate. Și aceasta s-a făcut chiar în prezența Lui. Știința a dovedit aceasta; cerurile eu arătat-o, iar oamenii au stat, s-au uitat și au văzut-o împlinindu-se. El nu a vestit nici un lucru pe care să nu-l fi împlinit. Iată-vă acolo. Acum lucrurile sunt clarificate, ca să vedeți unde suntem noi astăzi.

Fiecare om care are Duhul Lui, știe aceasta; știe că acesta este adevărul, pentru că Duhul lui Dumnezeu nu vorbește contrar Cuvântului. Nu, nu! Întotdeauna este conform Cuvântului. Voi spuneți: „Eu am Duhul Sfânt; am strigat; am vorbit în limbi. Eu am jucat în Duhul.” Dar aceasta nu înseamnă nimic înaintea lui Dumnezeu. Înțelegeți? Atunci, David a făcut același lucru. Ei au cântat din toată inima și au strigat de bucurie; s-au străduit cât au putut, dar au pășit drept în moarte. Acesta este adevărul. Acele lucruri nu au nimic a face cu aceasta.

Singurul care contează este Cuvântul, Cuvântul Domnului. *„Cei care Îl așteaptă pe Domnul.”* Da, domnule. Vedeți, cei care au Duhul lui Dumnezeu în ei, se uită la promisiunea de astăzi, veghează și așteaptă până când o văd împlinindu-se. Apoi spun: *„Aceasta este!”* Dumnezeu le-o descoperă lor.

Este la fel ca la Natanael. Filip l-a găsit pe Natanael, iar el i-a zis: *„Un moment! Știu că lucrul acesta este făgăduit, dar mai întâi vreau să văd.”* Și când l-a văzut, a spus: *Acesta este!* Femeia de la fântână a zis: *„Știu, fiindcă i-am auzit pe teologii noștri vorbind despre această făgăduință. Am citit eu însumi Biblia și știu că va veni Mesia și va face toate aceste lucruri, așa că tu trebuie să fii profetul Lui.”* Dar Isus i-a răspuns: *„Eu sunt El.”*

Apoi ea a mărturisit: *„Veniți și vedeți un Om. Acesta este El.”* Ea a așteptat până când l-a văzut pe Mesia legitimat prin Cuvântul lui Dumnezeu, apoi a spus: *„Noi Îl așteptăm de patru sute de ani. Din vremea aceea nu am mai avut nici un profet, dar acest Om spune că este El.”*... *„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut.”* Dar preoții voiau să-L omoare, și la sfârșit au făcut-o. Înțelegeți? Dar astăzi nu pot să-L omoare pe Duhul Sfânt. Acesta este adevărul. Ei nu pot să-L omoare. El este aici ca să ne aducă la Sine, lucru pentru care Îi suntem recunoscători. Vedeți cât de mare este Dumnezeu și cât de minunate sunt lucrările Lui? El nu poate eșua niciodată!

Dumnezeu are o cale originală hotărâtă mai dinainte să facă lucrurile și nu va proceda niciodată contrar acesteia.

El a făgăduit ce va face în zilele din urmă, și ne-a trimis un Mesaj care trebuie să aibă aceeași confirmare pe care a avut-o Ilie, Elisei și Ioan Botezătorul. Prin acest Mesaj, inimile oamenilor nu au fost îndreptate spre denominațiuni, ci înapoi la original, la părinții apostoli, înapoi la Cuvânt. Cum au fost adevărate aceste lucruri? Prin faptul că ultimul înger a sunat din trâmbiță. În Apocalipsa 10 scrie: *„În zilele îngerului al șaptelea, aceste taine care au fost....”* De ce nu au făcut aceasta metodiștii, baptiștii, biserica lui Hristos, martorii lui Iehova și toți ceilalți? Pentru că aceste taine trebuiau descoperite în ziua din urmă, prin mesajul îngerului al

șaptelea. Mesajul îngerului al șaptelea... Nu când el pornește afară să facă aceasta, ci, atunci când începe să sune Mesajul lui. (Fratele Branham bate de două ori în amvon). Înțelegeți? Nu în anii de pregătire, ci aceste taine vor fi descoperite atunci când începe să sune Mesajul. Și iată-le aici! Voi oamenii sunteți martori la aceasta.

Ei se întreabă mereu cu privire la ceea ce au văzut prin observatorul astronomic. Dar deși lumea a văzut aceste lucruri, continuă să se îndoiască. Marile observatoare de la Tucson au făcut fotografii cu El acolo sus, dar cu toate acestea ei se întreabă ce s-a întâmplat. Ce este aceasta? Ei au relatat în ziare despre apariția aceluia nor și au întrebat: „Știe cineva ceva despre aceasta? Ce și cum s-a întâmplat? La treizeci de mile înălțime nu există nici ceață, nici umezeală. Oh, Doamne! Vor fi semne sus în ceruri. Când se întâmplă aceste lucruri în cer, pe pământ vor fi cutremure în diverse locuri și atunci se va arăta în ceruri semnul Fiului omului. Conform Evangheliei lui Luca, „în ziua aceea”, Fiul omului Se va descoperi din nou pe Sine Însuși, iar lumea va fi ca Sodoma și Gomora. Oh, Doamne!

Fraților, să nu treceți pe lângă lucrurile duhovnicești! Cercetați Scripturile pentru că vă gândiți că în ele aveți Viața veșnică, și Ele sunt Acelea care mărturisesc despre Cuvânt. Ele, lucrurile care le face Dumnezeu în ceasul acesta, mărturisesc despre Adevăr.

Și acum ce? Cei care au Duhul lui Dumnezeu așteaptă aceste lucruri, iar când le văd împlinindu-se, le cred. Isus a zis: „*Nimeni nu vine la Mine, dacă nu este atras de Tatăl Meu, și toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.*” (Ioan 6.44). El este Cuvântul. „*Ei vor veni la Mine.*”

Azi dimineață am fost cam dur. Copiii Lui nădăduiesc în Domnul și Îl așteaptă, și pentru că fac aceasta, văd cum Se legitimează Adevărul pentru ceasul acesta și cred mai puternic Cuvântul. El a dat făgăduința și veghează asupra ei s-o îplinească. Atunci nu mai există nici o îndoială. Mai întâi, Dumnezeu vorbește Cuvântul, apoi Duhul care a dat Cuvântul, îplinește făgăduința. Oh, noi avem

multe imitații și vom avea încă multe. Oameni cu inimi sincere, vor încerca să facă una și alta, dar să fiți atenți la ce se întâmplă. Ei își vor pune mâinile pe lucrare și vor muri.

Înțelegeți că nici un sistem denominațional nu va avea succes? Ei câștigă membri pentru propriul lor chivot denominațional, pentru chivotul făcut de ei înșiși; dar Dumnezeu nu a avut niciodată o denominațiune și nici nu va avea vreodată așa ceva. Este o lucrare omenească.

Mă întreb dacă nu cumva prin toate aceste evanghelizări care s-au ținut, oamenii au fost atrași de fapt să umple chivotul metodist, chivotul baptist, chivotul Prezbiterian? Dar cum este cu Chivotul lui Hristos, Cuvântul? Dacă Mireasa trebuie să fie Cuvântul, Ea trebuie să fie din Hristos, parte din Mire. Ea trebuie să fie Cuvântul; dar nu Cuvântul timpului când a fost El aici, ci Cuvântul pentru această zi, pentru că El a trimis Cuvântul Său să-l modeleze Mireasa și s-o facă pe Ea. Sper că ați înțeles. Să nu luați vreo închipuire proprie sau părerea cuiva, cu privire la aceasta. Luați Cuvântul legitimat, Biblia! Dumnezeu a promis în Cuvântul Său cum va alege Mireasa Sa în această zi din urmă. Ați știut aceasta? El a făgăduit cum va face aceasta, și anume, prin Planul Său original. Și după ce L-a ales pe Hristos la un timp și într-un moment ales, nu-l poate omite nici la Mireasa Lui, deoarece Ea este parte din acel Cuvânt. El nu poate s-o aleagă printr-o denominațiune, așa cum nici Hristos nu a fost ales printr-o denominațiune. A venit Hristos la o denominațiune? A venit El printr-o denominațiune? Nu. Ei L-au respins. Aceasta au făcut denominațiunile de atunci, și credeți că acum, când Își alege Mireasa, va fi altfel? Cum L-a adus El pe Hristos? Prin Cuvântul profetilor. Este adevărat? Cum Își va aduce El, Mireasa aici? Prin Cuvântul profetilor. Cum L-a legitimat El pe Hristos când a venit? Printr-un om peste care se odihnea Duhul lui Ilie, și care venea din pustie. Cum Își va legitima El Mireasa? În Maleahi 4, El a făgăduit același lucru: „Înainte de a distruge pământul, ca în zilele Sodomei, îl va trimite pe profetul Ilie.” Amintiți-vă că Sodoma a ars. Este adevărat? Iar lumea aceasta va fi tot arsă. Așa a spus Isus: „*Fiul omului va fi descoperit în zilele care vor fi ca Sodoma și Gomora.*” Ce se va întâmpla atunci? Conform Maleahi, El va arde pământul din nou, iar (în Mileniu) neprihăniții vor călca peste cenușa celor răi. Este adevărat? Vedeți? Astfel, noi suntem chiar în timpul sfârșitului, stăm la ușă și așteptăm să vină El.

Vedeți? Dumnezeu a făgăduit în Cuvântul Său că își va alege Mireasa după Planul Său original, așa cum L-a ales și pe Mire. El a spus aceasta mai dinainte prin profeți, apoi a trimis un profet ca să-L prezinte lumii. Și acest profet a spus pe malul Iordanului: „Iată!”

Ei l-au întrebat: „Ești Mesia?”

„Nu!”, a răspuns el. „Eu nu sunt Mesia.”

„Tu trebuie să fii Mesia!”

„Nu, nu sunt, dar El se află în mijlocul vostru, iar eu nu sunt vrednic să-L dezleg încălțăminte. Când vine El, Se va face cunoscut.”

Astăzi, El este în mijlocul nostru, în persoana Duhului Sfânt. Vine în Biserica Sa manifestându-se pe Sine mai mult și mai mult, făcându-Se cunoscut pe Sine, deoarece El, Mirele și Mireasa vor fi Același, făcându-Se cunoscut pe Sine. Într-o zi, veți constata că Acela pe care L-ați simțit în inima voastră și a cărei identificare o vedeți, va lua chip în voi, iar atunci voi și El sunteți Una. V-ați unit prin Cuvânt, și Cuvântul care a fost la început, va merge înapoi la început, care este Dumnezeu: „În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.” (Ioan 14.20). Aleluia! Noi suntem aici! Aleluia! Sunt atât de bucuros pentru că văd cum El ia chip în noi și pot recunoaște ce a făgăduit în Cuvântul Său! El nu Se face cunoscut prin emoția cuiva, cântând, sărind și dansând, ci prin Cuvântul Său. Amin! El se face cunoscut pe Sine.

Priviți. Când au zidit Templul și au adus Chivotul înăuntru, Dumnezeu a mers înăuntru ca un Stâlp de Foc. Amin. Priviți-l pe David. El sărea și striga de bucurie, și la fel făceau preoții și cântăreții, dar cu toate acestea erau în afara vocii lui Dumnezeu. Dar când Chivotul a fost dus în Templu, Dumnezeu a legitimat că acela era locul și poziția aleasă de El. Stâlpul de Foc care i-a condus pe drum, a venit în

Locul Preasfânt, peste aripile heruvimilor, în locul Lui de odihnă, iar Slava lui Dumnezeu a umplut casa, încât preoții nu vedeau să-și facă slujba. Amin. Când El vine după Mireasa Sa, ochii fiecărui teolog vor fi închiși. Când Ea va fi luată sus, pentru ei va fi mijlocul nopții. Ei nici nu o vor vedea plecând. Oh, lăudat să fie Dumnezeu!

Observați, Dumnezeu a promis că Își va scoate Mireasa. Acolo va fi o Sămânță. În timpul serii va fi din nou Lumină și Domnul va face exact aceleași lucruri pe care le-a planificat la începutul Planului Său. El a făgăduit atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, că nu va lucra nici prin denominațiuni și nici prin sistemele pe care le avem astăzi. Noi cauzăm doar moarte. Oamenii pun mâna să-L ajute pe Dumnezeu, dar mor! Rezultatul încercării lor este moartea. Înțelegeți?

Cuvântul, Mesajul serii, trebuie să poarte rezultatele de seară. Mesajul de seară trebuie să semene Sămânța de seară, nu sămânță de dimineață. Sămânță de seară! Este corect? Scena din mijlocul zilei, semințele de acolo erau denominațiune; aceasta a murit, a pierit. Dar Mesajul timpului de seară va arăta Lumina din timpul de seară, va arăta rezultate din timpul de seară; Mesajul timpului de seară!

Mesajul amiezii a adus rezultatele amiezii. Mesajul de început a arătat rezultatele de început, a făcut creațiunea. În mijlocul zilei, El L-a făcut pe Fiul Său, în Propriul Lui chip. În timpul serii, El face o Mireasă pentru El. Prin ce? Prin Cuvântul Său. Cum a format El pământul? Cum l-a adus la exprimare? Prin Cuvânt. Cine a fost Fiul Său? Cuvântul.

„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” Cum Își va scoate El Mireasa? Prin Cuvânt. El nu o va identifica printr-un car nou, nici prin părerea unui teolog, ci conform Cuvântului Său. Să nu adăugați și să nu scoateți nimic, ci lăsați-L așa cum este scris! Înțelegeți?

El a făgăduit că în timpul de seară va deschide cele șapte Peceti, și va arăta ceea ce nu au înțeles bisericile din trecut. În Apocalipsa 10, Maleahi 4 și Luca 17.30, El a spus că va face aceasta. Să nu amestecăm aceasta, ci s-o ținem întocmai așa.

Mai sunt cincisprezece minute până la ora doisprezece, dar lăsați-mă să mai spun ceva. Prieteni, ascultați-mă în Numele Domnului Isus: Lucrurile acestea sunt prea clare ca să nu le puteți înțelege. Sunt sigur că le puteți vedea. Desigur, și lumea le-ar putea vedea, dar ele au fost hotărâte pentru voi. Nu vă lăsați influențați de aceste dansuri noi și de lucrurile pe care le avem astăzi! Eu nu iau nimic din ele! Pe mine nu mă interesează cât sunt de buni acești oameni, nici cât sunt de sinceri, pentru că dacă nu vorbesc conform Legii și profețiilor, nu au Viață în ei. Înțelegeți? Așa spune Biblia.

David era sincer și credea că procedează corect. Preoții erau de părere că ceea ce fac este corect; și ei erau sinceri, dar au neglijat să-L întrebe pe Domnul cu privire la lucrarea lor! Cum au putut să neglijeze acest lucru? Poate au zis: „Ne-am rugat!”, dar nu aceasta era calea lui Dumnezeu, ci El a făgăduit că nu va face nimic până nu va descoperi taina Sa slujitorilor Săi profeți. Vedeți? Natan era în mijlocul lor, dar ei nu l-au luat în seamă.

Dacă citiți următoarele câteva capitole din Cronici, veți vedea că David i-a spus lui Natan: „Este drept ca eu să locuiesc într-un palat de cedru, iar Chivotul Domnului să stea într-un cort?” Dar Natan a primit de la Dumnezeu ce trebuia să-i spună lui David să facă.

Vedeți, David a gândit bine, de aceea Dumnezeu a spus: „Spune-i robului Meu, David, că îl iubesc. Eu i-am făcut un nume mare, cum au cei mari de pe pământ, dar nu pot să-i permit să facă aceasta, pentru că nu a putut rezista înaintea Mea. Voi avea însă grijă ca Fiul lui să ridice casa veșnică a lui Dumnezeu!” Aceasta i s-a spus lui David. Solomon a fost numai un simbol pentru lucrarea lui Dumnezeu care avea să vină în Hristos. Dar Solomon a eșuat. Fiecare om trebuie să eșueze, fiecare ființă umană trebuie să eșueze. Dumnezeu este singurul care nu poate eșua. Nu, El nu poate eșua! Dumnezeu este Cuvântul. Indiferent ce aspect ar avea și cum s-ar

Întâmpla, lucrarea Lui se va împlini exact cum a spus Cuvântul.

Țineți minte că voi trebuie să urmați vremea, timpul. Vedeți? Lucrarea Lui din acest timp este legitimată ca să vedeți că este Adevărul exact.

Luați această necesitate încercată, întregul Cuvântul și toate aceste tipuri, și vedeți unde vă aflați. Gândiți-vă la ceasul în care trăim! Știința spune că aproape a zecea parte a pământului este gata să se scufunde. Ei privesc la ceas. Cu câțiva ani în urmă se spunea: „Mai sunt doar trei minute până la miezul nopții!” S-ar putea ca acum să mai fie doar un minut sau o jumătate de minut. Oamenii spun: „Nu se va întâmpla în generația noastră!”, dar știința spune: „S-ar putea întâmpla peste cinci minute sau peste cinci ani!” Vedeți? Eu nu am spus niciodată aceasta, acesta este răspunsul oamenilor de știință. Ei părăsesc California ca muștele, dar în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă peste pământ. Într-una din aceste zile, Dumnezeu va lua Mesajul nostru și noi vom pleca de aici. Când Biserica, Trupul Lui, Mireasa Sa, nu va mai fi aici, se va întâmpla cu siguranță ceva.

Acum vreau să vă citesc un verset. Citiți și voi cu mine. Deschideți la Deuteronom 4. Cred că am vorbit destul de clar ca să puteți înțelege. Voi citi din nouă locuri din Deuteronom 4. Aș vrea ca biserica din locul acesta, oamenii care vor asculta benzile și cei care sunt în legătură cu noi prin transmisia telefonică, să ascultați cu atenție ca să nu treacă pe lângă voi. Voi începe cu primul verset din Deuteronom, după care voi citi versetele 25 și 26. Voi puteți citi tot capitolul când mergeți acasă, dar eu vreau să economisim timp. Dacă va fi cu voia Domnului, voi fi din nou aici după-amiază. Ascultați ce a spus acest profet care a stat în prezența lui Dumnezeu și care a știut bine despre ce vorbea:

„Acum, Israele, ascultă legile și poruncile pe care vă învăț să le păziți împlinindu-le, pentru ca să trăiți și să intrați în stăpânirea țării pe care v-o dă Domnul, Dumnezeul părinților voștri.” (Aceasta simbolizează Mileniul nostru).

„Să nu adăugați nimic la cele ce vă poruncesc eu, și să nu scădeți nimic din ele (Să

nu adăugați și să nu scoateți nimic din El, ci să spuneți numai ce spune El); *ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru, așa cum vi le dau eu.*

Ați văzut cu ochii voștri ce a făcut Domnul cu prilejul faptei lui Baal-Peor: Domnul Dumnezeul tău a nimicit din mijlocul tău pe toți aceia care se duseseră după Baal-Peor.” (Voi sunteți un popor scos din denotațiuni și pus deoparte. Înțelegeți? Înțelegeți?).

„Dar voi care v-ați alipit de Domnul, Dumnezeul vostru, sunteți vii fiecare dintre voi în această zi.” (Voi nu ați murit cu denotațiunea voastră, ci sunteți vii în prezența lui Dumnezeu). Să nu pierdeți aceasta!

Și acum versetul 25. Fiți atenți ce se va întâmpla după ce vom intra în țară:

„Când vei avea copii și copii din copiii tăi și vei fi de multă vreme în țară, dacă vă veți strica (aceasta este ceea ce s-a întâmplat), dacă vă veți face chipuri cioplite (altceva), înfățișări ale vreunui lucru, dacă veți face ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului vostru, ca să-l mâniați (Ascultați!) -

iau astăzi martor împotriva voastră cerul și pământul - că veți pieri de o moarte rapidă din țara pe care o veți lua în stăpânire dincolo de Iordan și nu veți avea zile multe în ea, căci veți fi nimiciți de tot.”

Moise îi vorbește aici Israelului, după ce a fost legitimat de Dumnezeu prin Stâlpul de Foc și a știut că a fost ales de Dumnezeu ca slujitor al Său, ca să-i conducă afară. Înainte de a trece dincolo, în țară, Moise a spus: „Referitor la cuvintele pe care vi le-am spus, iau cerul și pământul martori împotriva voastră. Dacă veți adăuga sau veți scoate vreun Cuvânt, nu veți rămâne în țara pe care v-o dă Domnul Dumnezeu.”

Aceasta vă spun și eu în Numele lui Isus Hristos: Să nu adăugați nici un lucru! Să nu adăugați propriile voastre păreri în Acesta! Spuneți numai ceea ce s-a spus pe benzi! Faceți exact ceea ce a poruncit Domnul Dumnezeu să faceți! Nu adăugați nimic la Acesta!

El își ține întotdeauna făgăduința față de noi; El a ținut fiecare făgăduință pe care a făcut-o. S-a întâmplat tot ce a spus El că se va întâmpla? Eu chem astăzi cerul și pământul martori înaintea voastră, într-o provocare. A spus Dumnezeu vreodată ceva ce nu a împlinit? Nu a făcut El exact cum a promis? Nu a făcut El întocmai cum a spus că va face? Ba da! Și va face aceasta și mai departe. Dar nu adăugați nimic la Acesta și nu luați nimic din El! Credeți pur și simplu și umblați smeriți înaintea lui Dumnezeu, Domnul vostru, căci ne apropiem de plecarea în Țară. Atunci, nu vă veți întoarce din nou, nu vă veți reîntoarce la felul acesta de viață, ci vă veți întoarce ca o ființă nemuritoare. Voi veți veni înapoi când se termină cu păcatul și Satan este legat. Apoi veți trăi o mie de ani pe pământul acesta pe care vi l-a dat Domnul Dumnezeu vostru, pentru că „Cei blânzi vor moșteni pământul! Ferice de cel care împlinește poruncile Lui, căci va avea dreptul să intre în Cetate. Afară vor fi vrăjitorii, mincinoșii, desfrânații și câinii. Ei nu vor intra acolo!” Cetatea aceea este numai pentru cei răscumpărați, pentru cei care umblă în poruncile Lui.

Nu primiți niciun lucru nou! Ele zboară pretutindeni și vor mai veni multe, dar voi să nu primiți aceste lucruri noi, pentru că Domnul Dumnezeu vostru v-a făcut cunoscut Adevărul. Domnul Dumnezeu vostru v-a dovedit, prin Cuvânt și prin Duhul Sfânt, care este Adevărul. *„Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, - zice Domnul Dumnezeu.”* (Zaharia 4.6). Și Duhul, Dumnezeu, îi caută pe cei care l se închină Lui în Duh și Adevăr. Cuvântul Tău este Adevărul. El a adeverit cu desăvârșire că Isus Hristos este același ieri, azi, și în veci. El v-a arătat Semințele de seară, v-a descoperit Aceasta în Cuvânt și v-a dovedit-o prin Duhul Lui.

Să nu încercați niciodată să începeți o organizație! Să nu încercați să clădiți peste altceva, ci stați umili înaintea Domnului Dumnezeului vostru, fiindcă se pare că porțile în Țara promisă se pot deschide în curând. Să mergem deci înăuntru cu adevărata cântare și bucurându-ne, fiindcă Mireasa și Mirele își iau locul pe Tron.

Trăiți umili, trăiți iubind. Iubiți-vă unul pe altul și nu primiți niciodată ceva între voi. Dacă vedeți că în inima voastră vine ceva împotriva cuiva, aruncați-o chiar atunci afară! Să nu lăsați nimic... Satan va face tot ce poate să intre printre voi. Înțelegeți? Să nu lăsați să se întâmple aceasta. Ar putea veni vreun om cu vorbire șireată și să încerce să va ia de la Cuvânt. Credeți că ar fi putut să-l facă pe Moise să iasă afară din Prezența lui Dumnezeu, după ce a stat acolo și L-a văzut? Nu, domnule. Nu. Noi nu luăm din Acesta și nici nu adăugăm la El. Țineți-L așa cum L-a spus Domnul! Noi nu vrem nici o denotațiune, nu vrem nicio organizație, nu vrem nici o răutate, nu vrem nicio gâlceavă, ci Îl vrem pe Dumnezeu, și El este Cuvântul. Să ne plecăm capetele.

O, Dumnezeule, eu am privit în jur cu ochi duhovnicești, fiindcă încerc să văd ce ia loc. Eu văd Cuvântul Tău, felul în care a fost adevărit, felul în care a fost dovedit pe tot parcursul celor treizeci și trei de ani, de când ai vorbit jos la râu. După treizeci și trei de ani, văd că Tu faci întocmai ce ai spus. Doamne, fă să fie departe de noi să încercăm să-L facem ceva mai mic sau ceva mai mare; ci să-L ținem așa cum L-ai făcut și să umblăm și să Te urmăm umili.

Doamne, aceștia sunt cei pe care i-ai ridicat din națiunea aceasta și din lumea întreagă, prin slujbă, afară de cei care dorm. Cimitirele țin mulți sfinți binecuvântați care așteaptă. Va fi așa cum este scris: „*Noi, care suntem vii și rămânem, nu o vom lua înaintea celor adormiți. Trâmbița va suna, mai întâi vor învia morții; apoi noi vom fi apucați cu ei sus.*” Când slava lui Dumnezeu va coborî pe pământ, va ascunde Biserica Sa departe de lume. Aceasta nici măcar nu va vedea când pleacă Ea.

O, Dumnezeule Tată, ține-i în mâinile Tale, căci sunt ai Tăi! Te rog să ne ajuți să umblăm întotdeauna smeriți înaintea Ta. Noi nu știm cât va mai fi, și nici nu dorim să știm, pentru că aceasta nu este treaba noastră, ci este treaba Ta. Dorința noastră nu este să știm când vei veni Tu, ci să rămânem smeriți până când vii, și să umblăm cu Tine. Tată, dorința noastră este să ni Te faci cunoscut din când în când, ca să vedem că încă umblăm cu Tine.

Iartă-ne păcatele trecutului, iar în viitor călăuzește-ne și păzește-ne de orice cursă a diavolului. Condu-ne și călăuzește-ne, Dumnezeule! Iartă-ne păcatele și ajută-ne să fim copiii Tăi, căci suntem oameni săraci. Noi suntem proscriși pentru societatea acestei lumi și pentru denomițațiunile bisericilor. Noi vedem sfârșitul și îți mulțumim pentru vederea duhovnicească în Cuvântul Tău, prin care putem recunoaște timpul din urmă. Toate aceste lucruri merg înainte spre acel lucru îngrozitor, când grindina va cădea din cer. Ajută-ne, Doamne, ca în ziua aceea să nu mai fim aici, ci să fim luați în Prezența Ta, să zburăm departe în sânul Tău.

Vindecă bolnavii și pe cei suferinzi, Doamne. Te rugăm să ne dai un serviciu puternic în seara aceasta, astfel încât să nu mai rămână în mijlocul nostru nici o persoană slabă, fiindcă ești aici. Fie ca inimile noastre să fie încontinuu fixate la Tine, fiindcă știm, Doamne, că banii, proprietatea și lucrurile lumii, nu au importanță decât pentru o vreme. Toate trebuie să treacă. Slujbele noastre, locurile noastre, prietenii noștri, fiecare lucru trebuie să treacă. Nu contează cât de bogat, cât de sărac, cât de populari sau de nepopulari suntem, toate acestea trebuie să treacă. Există un singur lucru în jurul căruia ființele noastre sunt centrate aici, și acela este Isus Hristos. Astfel, Dumnezeule, lasă-ne să punem deoparte fiecare lucru secundar și să ne ținem de El; iar El este Cuvântul. Îngăduie aceasta, Doamne.

Cuvântul adevărit din ceasul acesta! Cuvântul adevărit din zilele lui Moise era Isus. Cuvântul adevărit din ziua lui Isaia, Ilie, Ioan și toți ceilalți, era Isus. Și Cuvântul adevărit pentru astăzi este Isus, același ieri, azi, și în veci. Doamne, ajută-ne să credem aceasta, să-L vedem și să umblăm în El. Îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

În timp ce capetele noastre sunt încă plecate, aș vrea să știu dacă mai este cineva care nu a luat această mare hotărâre care aduce o liniște deplină. Voi credeți, dar nu ajunge. Eu am crezut că fata pe care o iubeam este o fată cinstită. Îi cunoșteam părinții și o cunoșteam și pe ea de mulți ani. Avea o viață ordonată și știam că este o fată bună, dar cu toate acestea încă nu îmi aparținea. Nu a fost a mea decât atunci când eu am primit-o pe ea și ea pe mine, când ne-am căsătorit. Isus vrea să vă primească. Nu vreți să-L primiți și voi pe El astfel încât să deveniți o parte a

Cuvântului Său? Dacă nu ați făcut-o încă, faceți-o acum când stați cu capul plecat și cu inima smerită.

Nu avem loc să facem chemarea la altar. De fapt, eu nici nu sunt pentru aceasta, ci cred că Dumnezeu vă poate întâlni pe locul unde stați. Vreți să ridicați mâinile și să spuneți: „Frate Branham, amintește-mă în rugăciune, fiindcă vreau să fac aceasta.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Peste tot sunt mâini ridicate. „Doresc să fiu ca EL.” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, frate, și pe toți ceilalți.

„Eu vreau să fiu așa .” Dumnezeu să te binecuvânteze. Prieteni, poate nu sunteți încă așa, dar este Cineva pe care vă bazați. Puteți vedea? Voi ați observat ani de-a rândul cum s-a dezvoltat, iar acum a ajuns la coacere. Dacă aceasta înseamnă totul pentru noi, și nimic altceva nu va dura afară de El, de ce nu vă întoarceți de la lucrurile cu care v-ați ocupat înainte și pe care v-ați bazat și să vă concentrați asupra Lui? Întoarceți-vă la El, Ţelul principal al vieții! El este totul. Nu vreți să vă predați Lui în timp ce ne rugăm cu toții?

Dumnezeule scump, acești bărbați, femei, băieți, fete și chiar predicatori, și-au ridicat mâinile pentru că doresc să arate că vor să-L aibă pe Isus ca Ţinta lor principală, dar singuri nu vor reuși pentru că sunt trași de una sau de alta. Poate este o denominațiune sau o persoană; poate este un păcat sau altceva care este ascuns în inimile lor. Eu nu știu, Doamne, dar Tu știi. Ce ar fi dacă s-ar întâmpla ceva acum, Doamne? Tu i-ai chemat, ei sunt ai Tăi. Îngăduie ca acum, când răsună chemarea Ta, să fie eliberați de acel păcat chinuitor, fiindcă Biblia spune: *„Puneți la o parte păcatul care vă înfășoară așa de lesne, ca să putem alerga cu răbdare întrecerea care este pusă înaintea noastră, privind la...”* La ce să privim? La munca noastră? La denominațiunea noastră, la afilierea noastră la consilii? La Hristos care este Autorul și Desăvârșirea credinței noastre. Tată, fă aceasta pentru noi, astăzi, pentru că Te rugăm în Numele și spre slava Lui.

Doamne, acum sunt ai Tăi. Fă cu ei ce crezi că este potrivit. Fă ce vrei cu noi, căci suntem ai Tăi, în Numele lui Isus. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc

Căci El m-a iubit mai întâi

Și mi-a câștigat mântuirea

Pe lemnul de la Calvar.

Ați uitat de prânz? Ați uitat să vedeți ce fac copiii voștri în mașină? Ați uitat tot ce a fost în trecut și vă dați seama ce este ceea ce simțiți chiar acum? Aceasta se materializează zi de zi înaintea voastră. Înțelegeți? Lăsați ca El să fie Punctul central. Lăsați toate celelalte lucruri să treacă, pentru că vor pieri oricum. Urmați-L pur și simplu! Noi vrem să-L urmăm pe El, așa cum l-a urmat Elisei pe Ilie, pentru că într-o zi trebuie să fim luați sus. Noi am văzut carul de foc care l-a ridicat pe El din mormânt, și simțim că El este în mijlocul nostru. Într-o zi El va dezlega caii din tufișuri și noi vom merge sus. Nu-L iubiți?

Mi-a răscumpărat mântuirea,

Pe lemnul Calvarului.

Închideți ochii! Îl vedeți atârând acolo?

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc (Pe cine altul aș putea iubi?),

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a răscumpărat mântuirea mea

Pe lemnul Calvarului.

De fiecare dată când mă întorc acasă, cineva este dus. Sunt plecat câteva luni, iar când aud, mă întristez de fiecare dată. Cu câteva zile în urmă m-am întâlnit cu un vechi coleg de școală. El venea pe stradă și mi-a zis: „Ce faci, Billy?”

L-am privit. Întotdeauna a arătat foarte bine; avea părul negru lucios și îl pieptăna pe spate, dar acum era alb ca zăpada. Înainte era suplu, dar acum avea burtă.

„Bună Jim”, i-am răspuns. În timp ce-l priveam mă gândeam: „O, Dumnezeule, acest bărbat este de vârsta mea. Privindu-l, recunosc că zilele mele sunt numărate. Știu că nu va mai dura mult.” Apoi am privit în jur: „Ce pot face, Doamne? Ajută-mă, pentru că nu vreau s-o iau înaintea Ta, ci doresc să pășesc pe urmele Tale. Arată-mi calea Ta, Te rog. Oh, Doamne, am cincizeci și șase de ani și nu mai poate dura mult.”

Apoi mă uit și-l văd pe bunul meu prieten Bill Dauch. El are șaptezeci și doi sau șaptezeci și trei de ani. Privesc în jur și văd copiii. Ei spun: „Am să aștept să ajung la vârsta fratelui Branham, ca să gândesc așa.” Oh, scumpule, poate nu vei trăi atât de mult încât să ajungi la vârsta mea. Înțelegeți? Mă îndoiesc că veți ajunge să vi se împlinească această dorință. Gândiți-vă că dacă fratele Bill Dauch a trăit până acum, el va depăși în viață sute de tineri în vârstă de cincisprezece, șaisprezece ani, care mor la fiecare oră. Ce contează câți ani avem? Ce faceți cu timpul în care trăiți? Ce faceți pentru Isus? Înțelegeți? Oh, eu vreau să-L văd pe El. Vreau să trăiesc ceasul în care toate aceste trupuri bătrâne sunt transformate, să le văd schimbate într-un moment, într-o clipeală.”

Dacă ceea ce spun nu este adevărat, înseamnă că suntem nebuni. Atunci haideți să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri! Dacă ar fi așa, ca un animal! Muriți, vă întoarceți în țărâna pământului și asta-i tot! Dar nu-i așa! Frate, în tine trăiește un suflet nemuritor. Noi am auzit din ceruri și am văzut aceasta dovedit. Noi știm că El îi va răsplăti pe cei care Îl caută cu sârguință. Mădulare ale Trupului lui Hristos, aș vrea să rămâneți pe loc și să dați mâinile unii cu alții în timp ce vom cânta încă o dată: „Eu Îl iubesc.” (salută-l pe fratele, pe sora).

Îl iubiți? Atunci spuneți: „Amin!” („Amin”). Iubiți Cuvântul Lui? Spuneți: „Amin!” („Amin”). Iubiți cauza Lui? Spuneți: „Amin!” („Amin”). Iubiți Trupul Lui? :Spuneți: „Amin!” („Amin”). Vă iubiți unii pe alții? („Amin). *„Prin aceasta vor cunoaște toți oamenii că sunteți ucenicii Mei, când aveți dragoste unul pentru altul...”* Mi-am pus mâinile și peste batiste. Poate aveți nevoie de ele acum.

Îl voi chema pe fratele Richard Blair. Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui, când s-a rugat împreună cu fratele pentru băiatul care s-a întors la viață. El trăiește și acum, pe baza credinței în Dumnezeu, și astăzi stă printre noi. Îl rog pe fratele să conducă rugăciunea de încheiere și vom pleca. Vom reveni în seara aceasta. După ceasul meu este cam cinci minute după doisprezece. Dacă puteți și mai sunteți aici, aș vrea să veniți înapoi deseară. Dacă trebuie să plecați, Domnul să vă binecuvânteze în călătorie, să vă ajute și să vă păzească. Dacă voi puteți și vreți să stați, sunteți bineveniți. Dumnezeu să fie cu voi toți.

Până ne întâlnim! Până ne întâlnim!

Până... (să ne ridicăm mâinile spre El)...

...ne întâlnim la picioarele lui Isus;

Până ne întâlnim, până ne întâlnim!

Dumnezeu fie cu voi până ne întâlnim din nou.

Acesta este felul de a părăsi casa lui Dumnezeu, evlavioși, umili și încredințați că ne vom întâlni din nou deseară. Dacă nu, „Dumnezeu să fie cu voi până ne întâlnim din nou!”

Să ne plecăm capetele. Frate Blair...

-Amin-